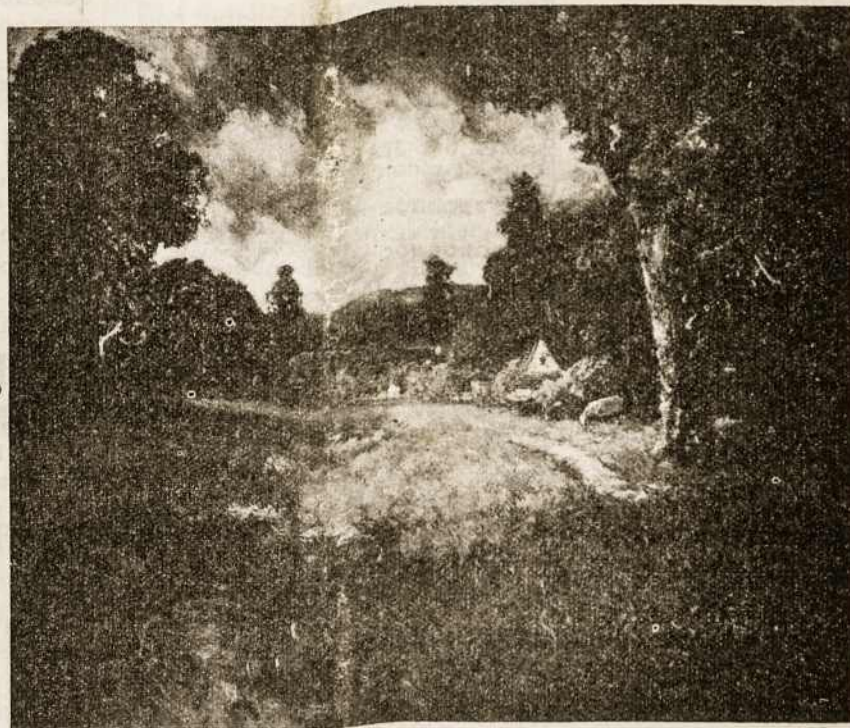

leckas 2-31
Crier Ave

Veptis

(The Knight)

Courtesy of Chicago Art Institute

BESIARTINANTI AUDRA.—*William Keith*

Liepos-July 15, 1930, Nr. 13 (293)

LIETUVOS VYCIŲ ORGANAS

Phone Hemlock 0367

JOHN PAKEL & CO.
GENERAL BUILDING CONTRACTOR
ANDREAL ESTATE
2621 WEST 71st STREET

Telephone Yards 3164

ASHLAND STUDIOM. ZELGIEWICZ, Prop.
PHOTOGRAPHERWEDDING AND FAMILY GROUPS OUR SPECIALTY
4852 SO. ASHLAND AVENUE**P. M. CIBULSKIS**

Maliavojimo Kontraktorius

Maliavos, geležinių prekių (hardware), sieninės popieros, malia-
votojams reikmenų. L a n g a m s
užlaidas dirbame sulyg užsakymo.

2334 S. Leavitt St., Chicago, Ill.

Telefonas Yards 1138

Stanley P. MažeikaGRABORIUS IR
BALZAMUOTOJASModerniška Kopyčia Dovanai
3319 AUBURN AVENUE

Tel. Canal 6174 Tel. Victory 4088

J. F. RADZIUS Laidotuvių patarnauja geriau ir pigiau
negu kitas todėl, kad priklausau prie
grabų išdirbystės.668 WEST 18th STREET
Skyrius: 3238 SO. HALSTED STREETWE CALL AND DELIVER
BECKER Cleaner
KNOCKS the SpotA. Phillips 2408 W. 63rd St.
Tel. Republic 4930**W. J. STANKUNAS**

FOTOGRAFAS

Vestuvių, Gru-
pių ir Šeimynų
Mūsų Speciališ-
kumas.3315 South
Halsted St.
Tel. Yards 1546Res. Tel.
Beverly 2300

Phone Victory 2477

G. C. BURBA

CLOAK SHOP

3214 SO. HALSTED STREET
CHICAGO, ILL.**KENWOOD
CLEANERS**

Expert Cleaning and Dyeing

WE CALL AND DELIVER

Phone Yards 1770

Dr. A. J. Gussen

LIETUVIS DENTISTAS

Monday, Wednesday and Friday

Hours: 10 a.m. to 8 p.m.

Sunday 10 a.m. to 2 p.m.

4847 WEST 14th STREET
CICERO, ILL.

Tel. Canal 1068

M. A. MELDAZIS

Halls to rent for all occasions

2242-44 WEST 23rd PLACE

Phone Boulevard 7314

S. LOVEIKIS

KVIETKININKAS

Nuskintos Kvietkos Vestuvėms, Ban-
kietams ir Pagrabams Vainkal.
Pristatome į Visas Miesto Dalias.

3316 SO. HALSTED STREET

Bus. Phone Yards 0695

F. A. Poszka's Pharmacy

F. A. POSZKA, R.Ph.

3101 SO. MORGAN STREET

Residence: 3317 West 65th Place
Res. Phone Prospect 9232SU IVAIRIAIS SPAUDOS
DARBAIS KREIPKITĖS I**K of L Press**

4736 S. Wood Street

Phone Lafayette 6298

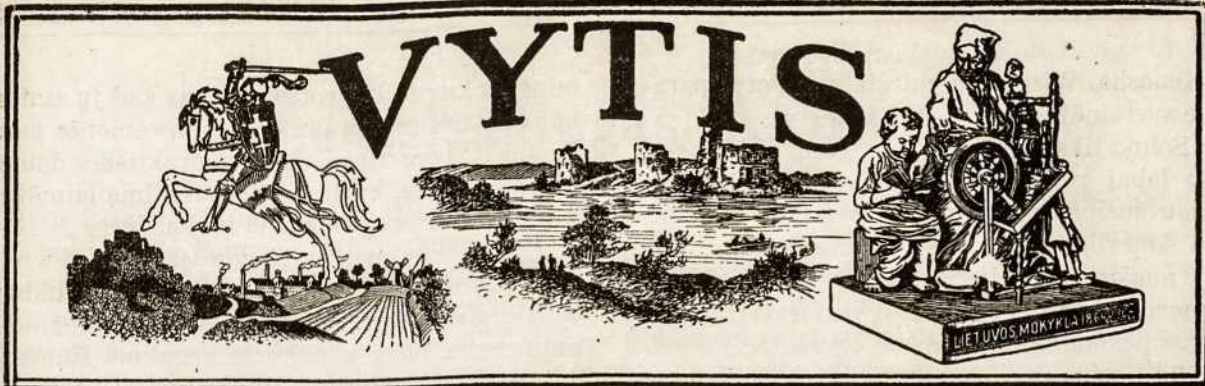
Lietuviai

Taupo savo pinigus į šią banką, ku-
ri yr įsisteigusia jau suvirš 40 metų
ir bėgyje šio laikotarpio yra teisin-
gai ir ištikimai jiems tarnavusi.

KASPAR AMERICAN STATE BANK

1900 Blue Island Avenue

CHICAGO, ILL.

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis

Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas XII

Liepos-July 15 d., 1930

442

Nr. 13 (293)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879, Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

"VYTIS" (The Knight)

Published Semi-Monthly by Knights of Lithuania (Lietuvos Vyčiai)
SUBSCRIPTION RATES:

Yearly _____ \$3.50
6 Months _____ 2.00
In foreign countries and Chicago yearly _____ 4.00

ADVERTISING RATES ON APPLICATION.

Address all communications to:

"VYTIS"

1736 S. WOOD STREET

CHICAGO, ILLINOIS

Telephone Lafayette 6298

"VYTIS"

Jaunimo dvi-savaitinis laikraštis. Laidžia Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:

Metams _____ \$3.50
Pusmečiui _____ 2.00
I Užsienį ir Chicagoj Metams _____ 4.00
Pavieniais Numeriais _____ .20

"VYTIS"

4736 S. WOOD STREET

CHICAGO, ILLINOIS

Telephone Lafayette 6298

Lietuvos Vyčių XVIII-sis Seimas

PROGRAMAS

Sekmadieny, rugpiūčio 3 d., vakare: susipažinimo vakaras parapijos svetainėje.

Pirmą Dieną

Pirmadieny, 4 d., ryte: Išpažintis 8 val.; 9 val., salėje, visi delegatai užsisega ženklelius, ir esamieji Vyčiai, svečiai gėles, maršuoja į bažnyčią Mišių klausyti.

Po pamaldų, pusryčiai.

Posėdis pradedamas 11-tą valandą.

Seimo atidarymas. Malda.

Centro valdybos pirmininko kalba.

Perskaitymas delegatų vardų, kurie gavo savo ženklelius prieš pamaldas salėje ir naujų delegatų priėmimas.

Paskelbiama visų delegatų skaičius ir einama prie Seimo valdybos rinkimo. Išrinkus seimui valdybą ir komisijas, skaitomi pasveikinimai raštu ir paskui esamieji salėje svečiai sveikina žodžiu.

Skaitomas pereinusių metų Seimo protokolas.

Centro valdybos atskaitos.

Pietūs 2-rą valandą.

Po pietų: susipažinimas su miestu.

Vakare: koncertas ir teatras.

Antrą Dieną

8-tą val. ryte, bažnyčioj, šv. Mišios už mirusius organizacijos narius.

Posėdis 10 val. ryte.

Seka centro valdybos raportai.

Rezoliucijų komisija patiekia įnešimus.

Prieš pietus įvyksta du posėdžiu. Laike pertraukos nusitraukiama fotografija.

Pietūs 2-rą valandą.

Po pietų pramoga.

Trečias posėdis apie 4-tą val.

Vakare: Šokiai.

Trečią Dieną

Posėdis 10-tą valandą ryte.

Po rezoliucijų priėmimo, įvairių seimo komisijų raportai.

Renkama centro valdyba ir seimui vieta.

Smulkmenos.

Seimo uždarymas.

Po pietų (jeigu nespės seimas pabaigti, yra posėdis) kokia nors pramoga. Vakare, 7-tą valandą, atsisveikinimo vakarienė.

* * *

PAKVIETIMAS

Gerbiamiems J. A. Lietuvos Vyčiams
Ir Jiems Palankiems.

Lietuvos Vyčių 18-jo Seimo Rengimo Komisija J. Am. Lietuvos Vyčių 38-tos kuopos vardu šiuomi nuoširdžiai kviečia visas J. Am. Lietuvos Vyčių kuopas ir Vyčiams palankiuosius svečius kuoskaitlingiausiai dalyvauti Lietuvos Vyčių 18-me Seime, kursai įvyks šių metų rugpiūčio (August) 4, 5 ir

6 dd., Kenosha, Wisconsin, mieste, Šv. Petro parapijėje svetainėje, 5108 — 7th Ave.

Šio Seimo tikslas yra visiems gerai žinomas ir beabejo labai reikalingas ir naudingas, būtent: 1. Arčiau susipažinti mums, taip išsiblaškusiems po visą Ameriką jauniems Vyčiams lietuviams ir sueiti į nuoširdingesnius šantikius, tvirtai jaunimo Amerikos lietuvių vienatai sudaryti; 2. Per posėdžius pasikalbėti apie mūsų organizacijos reikalus; 3. Pasidalinti savo mintimis ir sumanymais; ir, pagaliaus, 4. Draugiškai pasilinksinti.

Rengimo Komisija kiek galėdama ir išmanydama pasistengs priimti delegatus ir svečius atvira širdimi, parūpindama butus, patogumus, pramanydama pasilinksminimus tarp ir po posėdžių.

Delegatams ir svečiams įnaša (tikietas) atseina \$5.00 (penki doleriai). Už šitą gauna: 1. pietus pirmadieny, antradieny ir trečiadieny; 2. pirmadienio vakare koncertą ir teatrą; 3. antradieny vakare šokius; 4. trečiadieny vakare atsisveikinimo vakarienę; 5. delegatų ženklelius ir svečiams gėles, souvenir book, programą.

Atvažiuojančius sutiks ant stočių Kenosha Vyčiai ir suteiks visų reikalingų patarimų.

Šitam visam geriau sutvarkyti, Rengimo Komisija prašo kuopas kuoveikiausiai pranešti, kiek delegačių ir delegatų atvyks Seiman. Kiek delegatų velija apsigyventi per Seimą viešbučiuose ir kiek privačiuose namuose.

Del tam tikrų aplinkybių Rengimo Komisija nespėjo anksčiau išsiuntinėti atskirai pakvietimų, todėl nuolankiai prašo kuopas kuoveikiausiai duoti atsakymą, kad galima būtų kuo geriau viską sutvarkyti.

Visa Kenosha nekantriai, nuoširdžiai laukia atsakymo ir apsilankymo Vyčių delegatų ir svečių.
Lietuvos Vyčių XVIII-to Seimo Rengimo Komisija
Petras R. Marchulaitis, Jr., pirm.,
Vincentas Judeikas, rašt.

—o—

Stella Maris

Pradedant Praktiškąjį Gyvenimą

Didžiulė minia jaunuomenės kas metą, šiame laikotarpy, baigia įvairias šakas mokslo, kurio dėlei jie pašventė geriausius metus savo jaunystės, ir žengia į platųjį pasaulį pradėti tikrąjį darbą. Tai naujas gyvenimo lapas didžiausios jiems reikšmės.

Apie dešimt ar penkioliką metų jie mokėsi iš knygų. Šios pamokos bus labai naudingos, jeigu jomis mokės kaip pasinaudoti gyvenime. Bet, daug dalykų pasirodys visai kitokioj šviesoje, negu kad mokyklos suole atrodė.

Dauguma studentų, kurie patobulino savo iš-

mintį iš knygų ir profesorių, ras kad jų žinios yra kaip ir pažemintos prekybos ir pramonės pasauly. Jų aukštos teorijos išrodys nepraktiškos daugumai pramonininkų, kurie savo pasisekimą laimėjo sunkiu darbu ir senoviškomis idėjomis.

Pirmas patarimas tokiam jaunuoliui yra, kad jisai pradėtų pramonės-pasaulyje kaip kuklus mokinys. Jisai turi suprasti, kad kiekviename užsiėmime yra daug kas, kurio negalima išmokyti teorijoje arba visuotiname supratime. Tas turi būti išmokyta pačiame gyvenime, tikrenybėje. Žmonės neišmoksta plaukti vien skaitydami knygą kaip tai padaryti. Knyga gali suteikti daug brangaus pamokymo, bet plaukti jie turi su savo rankomis ir kojomis vandenyje iki jie galų gale išmoksta.

Studentas eina į pasaulį, į tarpą daugelio žmonių, kurie turi mažiau mokslo negu jisai, ir šiame atvežyje jisai juos kiek viršija. Bet, jie turi daug daugiau patyrimo negu jis. Jie išmoko keletą svarbių pamokų žvalgos ir prityrimo, kurių studentas neturėjo galimybės išmokyti. Kiekvienas studentas turi apimti savo naują užsiėmimą be mažiausios žymės "aš-žinau-viską" jausmo, ir turi būti pasiryžęs su dėkingumu pasimokyti nuo kiekvieno, kuris gali jį pamokyti, kad ir mažiausio dalykėlio.

DIPLOMATIJA.

Kartą, Francijos karalius Liūdas XIV, beždardamas back-gammon, susiginčiojo su savo oponentu. Dvarionys, kurie buvo apstoję stalą, nežinojo nė ką daryti, kuomet karalius rūsčiai išdėstinėjo savo pusę ginčo. Pačiame ginčo karštume į kambarį įėjo De Grammont, kurį tuoj pastebėjo karalius Liūdas ir pribėgo klausyti nuomonės.

"De Grammont," karalius Liūdas pratarė, "aš noriu, kad nuspręstumėi, ar yra mano pusėj teisybė, ar ne."

"Ne, Jūsų Didybe," atsakė De Grammont.

"Bet," karalius Liūdas nustebežs atsiliepė, "aš dar nepasakiau dėlei ko nesutikimas iškilo!"

"Taip," atsakė diplomatas, "jeigu Tamstos pusėj būtų teisybė, tai šitie ponai, kurie čia stovi, garsiai Tamstos pusėj remtų."

—o—

Vertė Vincų Vincas

IŠ ANAKREONO.

Sėsk, Batil, dziūgiam pavėsy,
Po medžiu štai šiuo gražiuoju!
Pažiūrėk: ik plonai šakai
Lap's švelnus beviens siūbuoja;

O šalia saldžiai čiurlendams
Kelią skinasi šaltinis;
Kas ilsėt šį tingų guolį
Gal praeiti, beišvydęs?

Dr. von Berlage. Sulietuvino A. Raustis

Paslaptingas Akmuo

Pietų Zelandijoje, didžiausioj Danų valstybės saloj, guli mažas kalnynas Miolu, kuris jūrininkams ištolo matomas. Motina prigimtis šią salą gausiai apdovanojo; savo gražiomis pievomis, švairiais ir gražiais kaimeliais, maloniais miškeliais, meiliais ir tikrai meniškais kalneliais, tai sodnas bei daržas tarp visų Danijos salų.

Žiemuose įlanka įsiterpia giliai į sausumą ir dalija salą į dvi dali, į vakarinę, gražiomis ganyklomis, ir rytinę, kuri apaugusi medžiais ir įvairiais kalnais smailiomis kreidos uolomis. Toje vietoje guli miestelis Borė, kurio bažnyčių bokštai, mūrai ir blizgą namų stogai, atsimuša mėlyname ramaus uosto vandeny, kuriame žiemos laike slepiasi daugel laivų. Jūra pasitraukė atgal; uostas, sukrovęs Borei turtus, visoje apylinkėj buvo garsus savo prekyba; bet dabar buvusioji įlanka persikeitė į dides Borės pelkes ir iš turtingo prekybos miesto, malonaus kaimelio, tapo prastas kaimelis.

Tuo laiku, kai Borė dar visame savo gražume žydėjo, gyveno pasiturintis žmogus, Jonas Boel. Jis turėjo du sūnus, Mykolą ir Andriejų: Mikelį ir Andrių, kaip sakoma šiaurėje. Džiaugėsi tėvas turėsiąs kam palikti savo turtus, bet vaikai nenorėjo imtis darbo. Nevienodi buvo ir jų būdai. Senesnysis, Mykolas, tvirtas, petingas, turintis glūdžius, rausvus plaukus, protingas mėlynas akis, išbalusį veidą, kai Andriejaus akys juodos, kaip ir plaukai, iš kurių švietė daugiau savimi pasitikėjimas, išdidumas, kaip ramybė. Savo ramia ir jausmų pilna širdimi Mykolas labiau mylėjo knygas ir ramų užsiėmimą, kai vikrus, greit pykštąs Andriejus negalėjo ramiai užsilaikyti, eidavo žuvų gaudyti, karstydavosi po uolotus kalnus, arba linksmai medžiodavo su apylinkės bajorais. Žmonės matydavo Mykolą gatvėse visados savy užsidariusį, arba bailiai žvalgantįsi, kai Andriejus visur, kur tik neramiausia, savo juodomis akimis, daugiausia rasdavo darbo.

Staiga abiejų brolių domę patraukė viena mergaitė, Bibeke Tam, duktė vieno turtingo aludininke, Tamo, gyvenančio Malūno gatvėje;—buvo labai turtingas.

Mergaitė tikrai užsitarnavo dėmesio, nes ji buvo netiktai tėvo namams papuošalas, bet ir viena gražiausių tarp Borės dukterų. Lengvatikis Andriejus negalėjo jos užmiršti; jos paveikslas įstrigo giliai jam į širdį.

Abu broliu pasipiršo mergaitei. Bibekė, nežinodama ką dabar daryti, pakvietė abu tėvu į šeimyninį pasitarimą. Tėvai nutarė, kad tas gaus Bibeke už žmoną, kuris pastatys didelius, gražius

namus jai ir sau. Blogai buvo vėjavaikiui ir lengvatikiui Andriui, katras buvo prižadėjęs net dangų prilenkti. Mykolas ėmėsi darbo iš visų jėgų; tapo visų mylimas,—ponų ir vargšų, taip mokėjo laikytis, kad su laiku jį išrinko bažnyčios tvarkdarius ir jos prižiūrėtoju, kas anuo metu turėjo ne menkos reikšmės. Jis atėjo dabar pas poną Tamą, ilguose rūbuose, skrybėle rankoje, ir prašė dukters rankos. Tamas jam to neatsakė.

Į jo jaunesnįjį brolių, Andrių, tas įvykis padarė didelį įspūdį. Jis persimainė. Kaip pirmiausia juokdavosi, dainuodavo, linksmindavosi, taip dabar ėjo tylėdamas, nusiminęs, piktas ir savy užsidaręs, tarsi, kad kas piktą būtų padaręs. Su broliu ir Bibeke nė žodžio nekalbėjo; nuo šeimyninių švenčių jis laikydavosi nuošaliai—nedalyvavo. Krantas, jūros ir miškas liko jo mylimiausias draugais, bet irklų, tinklų ir lauko niekada jo rankos daugiau nebepalietė; ilgas valandas sėdėdavo pajūryje ant aukštos uolos, ar miške, medžio pavėsyje gulėdavo aukštieninkas ir žiūrėdavo į dangų. Šita permaina visi namiškiai labai susirūpino ir bijojo, kad kartais neatsitiktų ko blogo.

Galutinai Mykolas nusiramino, kai vestuvių dieną, su visais kitais svečiais, pasipuošęs geriausiomis drapanomis dalyvavo dievmaldystėje. Jo veido išbalimas buvo prigimtas; dabar jis kvėpavo šventės džiaugsmu. Atsisėdę prie papuošto ir apdėto valgiais stalo, staiga senis Boelis pasigedo jaunesniojo sūnaus. Antrą dieną, žmonės pranešė, kad jo sūnus išplaukęs su koku tai juodu laivu, stovėjusiu tuo laiku uoste. Uosto viršininkas ir žmonės palydėjo šią naujieną išplėstomis ir reikšmingomis akimis,—tas laivas buvo įtariamasis. Po to, niekas daugiau nei girdėjo, nei regėjo Jono Boelio jaunesniojo sūnaus.

Mykolas gyveno ramiai ir gražiai; nieku daugiau nesirūpino, kaip bažnyčios reikalais: jo kelionė būdavo iš bažnyčios į namus ir atgal. Žmona jį apdovanojo dviem vaikeliais, pirmu—sūnumi, antruoju—duktele. Sūnus Klausas, paaugęs, lankė lotynišką mokyklą ir parodė didelius gabumus visuose dalykuose. Apie jo dukterį, Kristiną, žmonės miestelyje kalbėjo:

“Taip, nėra jokio klausimo, Borės papuošalu yra Boelio duktė, Kristina.”

Klausas užaugo drąsiu ir vikriu jaunikaikiu; baigęs mokyklą, ėmė lankyti aukštesnę, kitame mieste. Tėvų jis neapvylė. Pilnai surado savo pašaukimą: jis studijavo teisių mokslą. Nežiūrint savo jaunų metų, moksle jis taip pasižymėjo, jis pasiekė tokios garbės, kad jį vienas kunigaikštis

pakvietė savo jaunam princui už palydovą kelionėje po Europą. Tąja proga jis pasinaudojo: ausys ir akys buvo atviros; grįždamas jis turėjo tiek ir tokių žinių, kurių nė kandys, rudys negalėjo suėsti. Jo vardas gimtiniame mieste diena iš dienos augo: visi troško, norėjo su juo susipažinti. Taip pat, net garsus Nordfeldo riteris, ponas Eileris Ged, jo tėvo ir pradžios, dingusio dėdės draugas, pasikvietė jį pas save.

Čia jis pamatė ko dar nebuvo matęs, kas įnešė į jo ramią širdį kokią tai neramumą, ilgėsį. Pono Eilerio duktė, panelė Marė, jautė didelį patraukimą prie jauno mokslininko, kuris savo gyvais pasakojimais, ką matęs, regėjęs po svetimus kraštus, žavėte žavėjo jauną mergaitę. Ji nesišalino nuo jo, bet meiliai padėjo už aplankymą. Tas padėkojimas buvo lyg magnetas, kuris jį traukė kas kartą labiau į Nordfeldą.

Klausa ne vienas buvo, kuris mielai lankėsi pas riterį Gedą; su juo kartu lankydavosi ir jo draugas Nelis Studmanas, gabus, jaunas pirklys; ir šitą Marė labai širdingai priėmė. Nelis buvo keliauninkas—gabus, linksmas, gražus vyrukas. Jis turėjo pažinčių visoj Europoj: Londone, Briusely, Paryžiuje ir Kiolne; Bremene, Liubeke, Rostoke ir Rygoje.

Jo kalba buvo švelni ir žavinti. Kai jis pradėdavo apie savo kelionės nuotikius pasakoti, tai rištelė pririšdavo klausytoją prie savęs daugiau net, kaip teisininkas. Jokių stebuklų nėra, kad ponas Eileris Ged su juo draugaudavo, o panelė Marė taip pat buvo patenkinta.

Abu jaunu ponaičiu nuolat lankydavosi pas riterį. Jaunoji panelė Marė traukė abu prie savęs, kaip magnetas geležį.

Po kiek laiko, ponaitis Klausa Boelis išvažiavo pas kunigaikštį, kame labai iškilo savo gabumais; Nelis Studmanas prekybos reikalais aplankė Angliją, Prūsiją ir Rusiją. Abu sykiu grįžo tėviškėn. Pirklys parsivežė gražiausių, brangiausių prekių, kaip kailių, aksomų, įvairių meno daiktelių, aukso, sidabro, brangakmenių, papuošalų, brangių plunksnų, drapanų ir t.t.; jaunas teisių mokslininkas parsinešė kišenėje iš kunigaikščio raštą, kuriuo jis skiriamas burmistru savo gimtiniame mieste. Abu manė dabar nuveiksią pono riterio didybę ir galėsią įvykdyti savo norus. Jie nutarė išdrįsti jo prašyti dukters Marės rankos. Tuo tikslu abu vieną dieną atvyko dvaran.

Pilies prievaizda nuvedė jaunuosius svečių salėn. Buvo giedri, graži diena, saulės spinduliai žaidė po spalvuotus kambario langus ir ant juodų bei baltų marmoro grindų. Abu vaikščiojo tylėdamu, dėliodami kojas nuo vieno kvadračiuko ant kito, tarsi norėdami išmatuoti kvadračiukų didumą.

Staiga prasivėrė durys, į salę įėjo riteris. Ejo truputį pasilenkęs, ant galvos turėjo raudono aksono kepuraitę; dešinėj rankoj nešė didelę, brangią lazda, kaire ranka glostė savo didelę barzdą—veide žaidė mažutis juokas. Jis atsisėdo į didelę, gražią kėdę, paprašęs svečius atsisėsti ant kėdžių priešais jį. Tada ponas riteris pradėjo šnekėti:

“Jūsų laiškus aš skaičiau ir nė kiek nesipriešinu tam dalykui. Aš randu, kad tas visai paprasta, kad jūs ieškote žmonos, kurioje būtų viskas, ir dora ir gražumas, turtai ir tvarka. To visko turi panelė Marė. Prieš jus aš nieko neturiu. Judu esate geri mano draugai; jūsų tėvus aš pažįstu kaip teisingus žmones. Judu esate garbingu vyrų, ir kiekvienoje vietoje užsipelnote visų pagarbos. Bet,” ponas Eileris nutraukė savo kalbą ir ėmė žaisti sunkiu, dideliu retėžiu, katras kabojo ant sprando ir tēmijo spindulius atsimušusius ant sienos, “bet riterio duktė gali tik tam savo ranką atiduoti, kuris yra užtikrintas savo likimu, kaip riteris skydu. Ir delto aš jums pastatysiu vieną sąlygą: kuris iš judviejų ją išpildysite, tas gausite ją sau už žmoną. Sąlygos abiem yra lygios ir prastos. Štai, klausykite! Katras iš judviejų pirmasis išklosite šios salės grindis, aslą, brangiais auksiniais guldenais, tas gausite mano dukterį.”

Ponas Eileris nutilo ir glostė juokdamasis savo rudą barzdą, ir prisišliejo prie kėdės.

Abu jaunikiu pastyrusiomis akimis žiūrėjo į išdidų riterį; nukreipė akis į neapkenčiamą aslą, tarsi, norėdamu išmatuoti, ar daug reikės aukso guldenų, kad išklojus visą aslą. Net išsiziojo, kaip žuvis ant kranto ištraukta iš vandens. Atsidarė durys pro kurias įėjo panelė Marė visoje savo jaunystės grožybėje, lydima dviejų tarnų, kurie nešė apdengtą stalą. Ne auksu papuošta galvelė, ne gražios drapanos, ne maži bateliai auksinėmis sagutėmis, kurie kaip burtai veikė į jaunuosius vyrus; ne, graži, miela burnytė, raudonos lūpelės, ir gyvos žibančios akys buvo, kas traukė juos prie panelės Marės. Pasirodžius mergaitei, kaip įgeltu pašoko abu aukštyn; abu pripuolė, pagrobė senojo pono ranką ir tvirtu balsu tarė: “Ponas riteri, aš išpildysiu visas sąlygas!..”

“Gerai, gerai!”—atsakė širdingai juokdamasis ponas riteris. “Bet ne taip greitai,” pastebėjo jis, “pirma pavakarieniaukime, pavalgykime!”—nusiavedė abu prie paruošto stalo. Privalgę gardžios mėsos, atsigėrę stipraus ispaniško vyno, pasijuto neberekalingu ir abu tuojau apleido Nordfeldą.

Abu ramiai jojo namo tardamiesi, kaip savo tikslą pasiekus. Vienas pasitikėjo savo garbinga vieta, antrasis pasitikėjo svetimomis valstybėmis ir miestais. Matė abu, kaip menkos judviejų svajonės. (Bus daugiau)

Kun. J. Mačiulionis, M.I.C.
Chicagos Apskričio dvasios vadas

Vyčių XVIII Seimui Mintys

“Mylimiausieji, mylėkimės vieni kitus, nes meilė yra iš Dievo; ir kiekvienas, kurs myli, yra gimęs iš Dievo ir pažįsta Dievą.—Tuo Dievo meilė apsidėmė mummyse, jog Dievas siuntė savo viengimį Sūnų į pasaulį, kad mes būtumėm per Jį gyvi.”—Jono IV-7, 9.

Amerikos lietuvių išrinktoji ir uolioji jaunimo dalis suvažiuos iš tolimų Rytų ir Vakarų į Kenosha, Wis., rugpiūčio 4, 5 ir 6 dd., aptarti Lietuvos Vyčių organizacijos reikalus: kaip geriau tarnauti Tautai ir Bažnyčiai. Svarbiausias klausimas tai ir yra kaip patraukti prie Lietuvos Vyčių organizacijos ir išlaikyti joje Amerikos lietuvių jaunomę. Matyti 200,000, kurie galėtų stoti už Lietuvos Vyčių idealus ir apaštalauti Tautai ir Bažnyčiai, bet labai maža dalis tedirba kaip reikia. “Piūtis yra didi, bet darbininkų maža,” prisimena Kristaus žodžiai. “Taigi, prašykite piūties Viešpatį atsiųsti darbininkų į savo piūtį.”

Dvylika Kristaus Apaštalų pajudino pasaulį ir šandie visi džiaugiamės jų apaštalavimo vaisiais. Kuomi gi Apaštalai nugalėjo pasaulį? Kristaus meile ir dvasia. Kristų Apaštalai mylėjo labiau už viską; Kristaus dvasia ir troškimais jie kvėpavo ir alsavo ir Kristuje Apaštalai mirė šventųjų mirtimi.

Tad ir mes privalome žiūrėti į Lietuvos Vyčių organizaciją kaip į Kristaus apaštalavimo įrankį ir griebtis už šio įrankio kaip už kardo apginti Amerikos Lietuvių Jaunimą nuo bedievybės, ištvirkimo ir visokių šetono žabangų.

Bedievybė yra Amerikos baisiausia liga. Visa Amerikos mokslo sistema stovi ant bedievybės pamatų, pradėdant nuo pradinių mokyklų ir baigiant universitetų mokslu. Amerikos jaunimas stovi ant šio pražūties kranto. Amerikoje bedievybė sunkiasi vis gilyn ir gilyn per gamtos mokslus, per literatūrą ir per apsileidimą mokslo vyrų, kurie turėtų daugiau įdėti pastangų prieš visus bedievybės pragaištingus apsidėmimus. Lietuvos Vyčių organizacija buvo visuomet stiprus frontas prieš bedievybės apsidėmimus ir mes tikimės, kad Vyčiai gali daug prieš Amerikos bedievybę pasidaruoti ateity, nes Vyčių širdyse yra stiprus tikėjimas į Kristų ir gražus pildymas Kristaus Bažnyčios mokslo.

Antroji nelaimė Amerikos jaunimui yra tai tas ištvirkimas prie kurio bedievybė privedė. Nutolimas nuo kai-kurių Dievo įsakymų jau yra toks, kad tik Dievo rykštė tegali žmonių ištvirkimą pataisyti. Kad ta Dievo rykštė nenusileistų ir ant

lietuvių jaunimo privalome mūsų jaunimui užstoti kelią prie ištvirkimo. Ir čionai Lietuvos Vyčių organizacija yra tas stiprus frontas, kurs gali priešą atstumti ir lietuvių jaunimą išgelbėti.

Dabar kas tai yra tie šetono žabangai? Jie yra tai visi tie mūsų pačių nesusipratimai: užgauliojimai, šmeižtai, pažeminimai, vienu žodžiu, stoka meilės. Norėdami, kad mūsų darbai atneštų gražių vaisių, turime mylėti Dievą ir vieni kitus. Jeigu mes iki šiol tiek mažai pajėgėme sutraukti lietuvių jaunimo prie Lietuvos Vyčių organizacijos ir dar mažiau jų išlaikyti, tai buvo delto, kad mes per mažai turime Dievo meilės ir artimo meilės. Matome mes žūstantį jaunimą ir mes jo nepaisome; matome skęstantį jaunimą ir mes jo neištrauksime; matome mes jaunimą pavojuose ir mes nepadudame rankos.

Tad laikas ir labai laikas mums nusikratyti visų tų bereikalingų užgauliojimų, šmeižtų, pažeminimų ir dirbti organizacijos darbą. Tikslas mūsų suvažiavimo į Seimą lai būva Lietuvos Vyčių organizacijos gerovė. Pradėkime šį XVIII-jį Seimą Kristaus dvasioje ir Jo meilėje:

1. Kiekvienas atlikęs išpažintį eikime pirmadienį prie šv. Komunijos.
2. Kristaus Vardo garbei pradėkime sesijas.
3. Lietuvos Vyčių obalsis testovi nuolatos prieš mūsų akis ir mintis: Dievui ir Tėvynei!
4. Dievo ir artimo meilė tepasidėmė mūsų žodžiuose, diskusijose, nutarimuose.
5. Būkime gailėstingi mūsų priešams ir tiems, kurie kuomi nors mums nusikalto. “Palaiminti gailėstingi, nes jie laimės gailėstingumo.”
6. Seime Kristaus dvasia gyvenkime.
7. Grįžtant namo pasiryžimą padarykime pildyti Konstituciją ir naujus nutarimus kuouoliausiai.
8. Tarp kitų gražių pasiryžimų padarykime taip pat praktikuoti mėnesinę išpažintį ir komunią dēlei mūsų organizacijos gerovės.

—o—

Ateis laikas, kuomet žiema užklausa mūsų: Ką veikėte visą vasarą? —Čekų priezodis

* * *

“Kas bus, kas nebus, o lietuvis nepražus!” sako mūsų patarlė. O aš pridėsiu dar: nepražus tuomet, kai bus ištvėringas, darbštus, o svarbiausia, savojo lizdo laikysis! S. Zaskevičius

* * *

Turtas: išmintingo tarnas, kvailio ponas.

—Seneca

Mokytojas Klemensas Naudzius

D-ras Vincas Pietaris

(1850-1902)

(Taša iš pereito numerio)

Kaip fizikas-matematikas D-ras V. Pietaris buvo padaręs povandeninio laivo projektą ir tvirtino, kad tojo laivo konstrukcija turi būti tobula, nes jis tai dideliu matematišku tikslumu buvo apskaičiavęs. Reikia pažymėti, kad povandeniniai laivai jūroje pasirodė kur kas po Pietariui. Tą projektą jis norėjo parodyti Basanavičiui, bet, bijodamas, kad paštai jo paslaptį neišvogtų, nesuntė, o Basanavičius pas Pietarį atvykti negalėjo. Labai įdomu, kokių motyvų vedamas Pietaris tą povandeninį laivą, t.y. laivo projektą, sukūrė. Be galo mylėdamas Lietuvą ir lietuvius, Pietaris visą amžių suko galvą, koku būdu būtų galima geriausiai padėti tai vargingai tėviškei. Jis, kaip realistas, buvo nuomonės pirmiausia kelti lietuviuose materialę kultūrą (Lietuvą kelti iš miego ir kurti pagrindus jos ateičiai Pietaris skyrėsi nuo Basanavičiaus nuomonėmis: pirmasis buvo nuomonės Lietuvą pirmiausia materialiai prikelti ir išvaduoti iš skurdo, o pastarasis—pirma prikelti tautiniai, ir su tomis nuomonėmis abudu pasiliko), bet rusų vergijos letenai užgulus Lietuvą visu sunkumu, turėjo nedaug vilties, kad būtų galima tai pasiekti ir ieškojo-galvojo, gal net svajojo, kitokią išvadavimą. Taip jis sugalvojo povandeninį laivą, kuriuo, panašiai kaip Mozė išvedė žydus, būtų galima išgabenti iš mylimų, bet nelaimingų, Nemuno pakraščiu lietuvius kur nors Argentinon ar Brazilijon ar k. k. To laivo atskiros dalys turėję būtų pagamintos įvairių valstybių fabrikuose ir kurion sutarton vieton atgabentos, sudėtos ir paleistos jūron. Tokis laivas, tuometiniam laivynui persekioti neprieinamas, būtų turėjęs išvežti lietuvius iš "vergijos namų" į lietuvius priglausti sutikusią šeiminkų žemes. Šiandien ši svajonė mums gali atrodyti keista, bet psichologija senai tokius apsiereiškimus išsprendė; juk sakoma, kad skęstas ir už skustuvo stveriasi, tai ir paprastai—prisilėgusį sunkų skurdą žmogus net svajonėmis stengiasi pasaldinti. Pavyzdys prieš akis—lenkų pavergtieji Vilnijos lietuviai: jie diena iš dienos džiaugdamies kartoja pačių sukurtus gandus, kad štai ryt-poryt ateis narsi Lietuvos kariuomenė ir juos atims iš žiaurių lenkų aro nagų. Ir Pietaris, patikrintų priemonių galimūmū atpuolus, savo skaudžią neveltį saldino svajonėmis ir abudu su pralotu A. Dambrausku tųjų svajonių vaidžais gėrėjosi, tomis svajonėmis guodėsi dūsaudami del lietuvių apverktino likimo. Juk, iš tikrųjų, išsigelbėjimui nebuvo vilties ir tik Dievo galybe tai įvyko. Dėku gailestingam Tvėrėjui!

Kaip matome, Vincas Pietaris, nors sunkaus gyvenimo skurdo prisilėgtas, savo Lietuvą karštai mylėjo ir troško tautiečiams vien gerovės; ne tiktai pats, pasakysiu, vargo kalinys, milžiniškų darbų mylimajai savo tautai nudirbo, bet ir kitus į tą darbą traukė ir ragino. Lietuva buvo jam ta hipnotizuojanti žvaigždė, kuri, varginga ir tamsi, gimdė jame galiūno pajėgas; del tos skurdžios mylimos savo žvaigždės jis neišsivadėjo savo, visų niekinamo, tautiškumo, neužmiršo savo kalbos, neišsivadėjo pilkos lietuviškosios sermėgos už lenkišką-ponišką švarką... bet neturėjo laimės ton, taip mylimon, tėvynėn sugrįžti.

Štai ištraukos iš Vinco Pietario laišku jo broliavaikiui Dr. Kaziu Pietariui apie tą troškimą ištrūkti iš tolimosios Ustiužnos ir apsigyventi kur nors arčiau tėviškės: "Aš turiu viltį šiemet persikelti iš Ustiužnos. Gal būti, jog pateksių į artimesnę vietą ir galėsiu per tai namo atsilankyti... Jeigu Dievas duos, tai Kalėdoms visus juosius (savo šeimyną. K. N.) parsivešiu į naują vietą.—O atostogų metu pasimatysime, gal, ir visi..." (1900-IX-16 d.) Šioms pastangoms nepavykus, rašo: "Apie persikėlimą į Ustiužnos turiu pasakyti, jog nepersikėliau ir vargiai bo jau persikelisiu. Taip aš čion kaip lepšiu, ir supšiu, tur būt..." (1900-XII-29 d.) Bet vis tiktai galutinai vilties dar nenustojo ir

dar stengėsi-mėgino išsikelti, apie ką 1901-IX-25 d. laiške, atsidusęs tėviškės pasiilgimu, rašo: "...Mano nelaimė, jog aš gyvenu svetimame kampe ir... negaliu būti Lietuvoje...—Šiemet, nepersenai, aš vėl buvau pradėjęs rūpintis apie išsikėlimą iš Ustiužnos. Bet ir šitą sykį, kaip ir kitus, mano visos pastangos nuėjo niekais..."—ir toliau tęsia: "Ot, mielas Kazimieruti, įsižiūrėki gerai, kaip yra sunku katalikui... esančiam tarnyboje." Laiškuose, rašytuose J. Basanavičiui, Pietaris patsai labai gražiai ir jausmingai nusako kiek jam buvo verta Lietuva; laiške 1894-I-7 d. štai ką rašo: "Jau kelintas metas, kaip aš, mets į metą, lankau savo tėviškę... Ir mets į metą suku aš, aplink savo tėviškę, kaip paukštis, ratus. Ir mets nuo meto tie ratai siauryn eina.—Ilgai, sugrįžus, man rodosi, kad kvėpuoju Lietuvos oru, ilgai mano pajautos gyvena tėvynės išpūdziais. Upių upelių skardai, seni prabochių kapai, kur ant jų lūdi Nemunon vandens erdvė. Neries patogios vingės, tušti šilai, grynai Padauguvės smiltynai su nulūdusia liaudim,—ilgai mano akyse dungso...—Kapai ant kapų, ant kapų kapai—tai mūsų tėvynė. Tie kapai medžiais, medeliais apžėlę. O tie medeliai mūsų krauju ir ašaromis laistyti. Argi dyvai, kad taip liūdnos giesmės (kalba išgirdęs savo brolio dvi dukteri dainuojančias. K. N.) jų pauksnyje dygo? Mūsų dvasios išminties ir jausmų pajėgos nuo amžių giesmėjų ir pasakoj tvenkėsi. Ar dyvai, kad jos delto galingos?—Pernai vėl buvau namie. Kaip Atlasas imdamasis įgydavo naujų pajėgų, pripuoles bent akimirakai prie žemės, taip ir kiekvienas iš mūsų įgyja naujo vieko ilgam, pabuvęs tėvynėj. O tas gimtasis kampas tai neapsakomai duosni versmė visokių senovės palaikų, visokių mūsų senybės ženklų ir mūsų senovės kultūros žymių." O apie lietuvius 1892-III-31 d. laiške Basanavičiui štai ką rašo: "...aš manau, kad nėra nei priešininkų lietuvių, nei tinginių, nei gerų, nei brudų... yra tik vieni lietuviai" (mano pabraukta. K. N.).

Taip pat jausmingi ir pilni gilaus lyrizmo V. Pietario žodžiai, rašyti Basanavičiui, kada pastarasis, po jį ištikusios nelaimės—žmonos mirties, nuleido rankas lietuviybės dirvoje: "...Tokia jau mūsų dalis. Savo sveikatą ir galvas guldom toli nuo numylėtos Lietuvos ir kaip paukšteliai liūdim svetimose šalyse, laukdami giedrios dienos—sugrįžimo į savo mielą tėvynę. O jos kaip nėra taip nėra...—Lanksto mus, kaip vėtra medelius, į visas puses, sklaisto kaip dūmus, smarkus šiaurus. Bet ažuolėlis vėjo pučiamas auga.—Skauda tau, brolau, širdį? O kokiam lietuviui neskauda jos?! Manko tave tavo nelaimė, kaip vėjas medelį. Neužmiršk, brolau, neužmiršk, kad tu lietuvis ažuolėlis, turi, vėjo pučiamas, bujoti, nes ir visi tavo broliai vėjo pučiami.—Ko nusigandai, kad saulė užtemo? Ar tavo broliams ji šviečia? Pažiūrėk, kaip plati Lietuva, kraštas nuo krašto, tik vienas vargas ir vienos ašaros.—Mums nėra ką dejuoti. Terpi, kazače, atamanom budeš (kęski, kazoke, valdovu būsi. K. N.).—Jonai! Jonai! Pažiūrėk, kiek darbų lietuviškoj dirvoje ir kaip menkai darbininkų!—Argi tu, stovėdamas geriausiam padėjime, nuleisi rankas!..." (laiškas 1900-X-18-25 d.). Ir šie drąšūs vyriški žodžiai, pilni meilės savo tautai, pažadino Basanavičių, prisilėgtą jį ištikusios nelaimės, ir tasai, "stovėdamas geriausiam padėjime," gyvenimo skurdo nesupančiotomis rankomis, lyg pabudęs vaidila, vėl užgavo kanklius ir plačioje Lietuvoje vėl pasklido galinga, kelianti iš miego, giesmė, kuri skambėjo visą jo amžių ir nutilo tiktai drauge su juo, kai jo kanklius prisilėgė kapai (†1927-II-16 d. Vilniuje).

Tiek šį kartą apie pamirštąjį garbingą tautos vadą Dr. Vincą Pietarį; baigiant, tenka apie jį išsistarti pral. prof. Al. Dambrausko žodžiais ("T. ir Ž." IV kn. 1926 m. 279 p.): "Kad Pietaris nėjo į atvirą ataką, tai tiesa. Bet kad jis savo publicistikos stambiais šūviais, paleistais iš tolimos

Ustiužnos, nebūtų apardę rusų pozicijų Lietuvoje, to... niekas šiandien nedrįs neigti. Taigi jis irgi reikia laikyti kovotoju ir nebet koki, tiktai savotišku, ne tokiu, kaip Daukantas, Kudirka ir k. Tam buvo ir priežasčių, pareinančių nuo naujų aplinkybių. Daukantas, pav., buvo kur kas geresnėse sąlygose, galėjo niekieno nekludomas rašyti ir spausdinti savo veikalus. Pietaris tos brangios laisvės neturėjo. Kudirka, kad ir varžomas spaudos uždraudimo, turėjo savo kūrybai paskatinimų, susidurdamas kasdien su kitais mūsų veikėjais ir gyvendamas Lietuvoje savo tautiečių tarpe. Pietariui ir to nebuvo lemta susilaukti. Jis gyveno pats vienas toli nuo Lietuvos, apsuptas rusų, nė vieno lietuviško gyvo žodžio... neišgirsdamas. Ir visgi to visa nežūrėdamas, jis dirbo Lietuvai nemažiau už Kudirką. ...Savo gi rimtais politikos straipsniais, jis... yr išpranašavęs ir skaitesnę Lietuvai ateitį. Taigi nemažiau už Kudirką pridera jam ir tikro tautos vado vardas. O jei net Višinskis vadinamas nūn mūsų tautinė žvaigždė, tai jau Pietaris tektų pavadinti pirmaklase žvaigžde, šimtą kartų skaisčiau spindinčia savo talentais, o dar skaisčiau savo kentėjimais ir savo gyvu pasitikėjimu Dievo Apveizda."

Galop, su Basanavičium drauge galiu sušukti: "Vincas Pietaris—jis... savo kaulus paliko toli nuo Lietuvos svetimėje žemėje, bet jojo prakilni dvasia, jo karšta tėvynės meilė, kuri jį gaivino, gyvuos visados jojo santautiečiuose ir pakol neišnyks lietuvių kalba, nepraigaiš ir Pietario vardas lietuviškoje literatūroje. Jisai būtų galėjęs, nesididžiudamas, pakartoti ir apie save Horatiaus žodžius:

Exegi monumentum aere perennius
Regalique situ pyramidum altius,
Quod non imber edax, non aquillo impotens
Possit dirnere aut innumerabilis
Annorum series et fuga temporum.
Non omnis moriar multaue pars mei vitabit...")

(J. Basanavičius prakalba; 8-9 p. P-rio "At—se").

Reikia tikėtis, kad šių dienų lietuviai nepamirš šio mūsų didvyrio atmintį tinkamai pagerbti; tinkamiausias Pietario pagerbimas, pr. Dambrausko manymu, bus pargabenti jo kaulus iš tolimosios Rusijos Lietuvon, kurią jis tiek mylėjo, taip ilgėjosi, bet nesulaukė laimės jona pagrįžti," kas prie dabartinių neblogų Lietuvos santykių su SSSR nebūtų sunku.

Daug kuo dar mes, lietuviai, V. Pietario garbingai atminčiai kalti: iki šiol dar neparašyta pilna jo biografija, dar jam neatiduota priderama vieta mūsų istorijos didvyrių panteone. Mūsų, šių dienų kartos, uždavinys tas spragas užpildyti ir garbingą jo atmintį pagerbti sulig nuopelnų: žinoma, geriausias pagerbimas Pietariui bus—vykdyti jo idealus! Tad, Pietario žodžiais, "rankas į darbą, viltį Dievop!" Tenebūnie lietuviu, kuris nuo to atsisakytų!

Gale džiaugsmingai pareiškiu vilties, kad šis mano rašinys nepaliks vox clemantis in deserto, o atkreips lietuvių dėmesio į šį tautos didvyrį ir nors kiek praskins kelią jo garbingos atminties pagerbimui.

Mokytojas Klemensas Naudžius.

P.S. Šį rašinį rašydamas naudojausi daugiausia jau tekste minėtais Dr. V. Pietario "Atsiminimais" ir prof. Dambrausko str. "D-ras Vincas Pietaris," "Tautos ir Žodžio" 1926 m. IV kn.; kitos žinios paimtos iš jo laiškų giminiams ir giminių pasakojimų apie velionį Pietarį. K. N.

*) Lietuvių kb. šio eilėraš. vertimą žiūr. 1925-26 m. "Židinio" n-riuose. K. N.

IŠ KO PAŽINO

Kartą jūroje suduzo laivas. Žmonės šiaip taip išsigelbėjo ir pateko į nežinomą salą. Besižvalgydami saloje pamatė kartuves ir jose pakartą žmogų. Vienas išsigelbėjusių iš džiaugsmo ryktelejo: Dievui garbė, esame šviesių ir kultūringų žmonių šalyje.

Kokia Tamstos Nuomonė?

What! No Lithuanian?

It is lamentable that the Lithuanian language is not being more frequently employed where admirable opportunities for a better comprehension and cultivation of it exist. It either indicates a lack of appreciation for this aristocrat of tongues, an ignorance of it or disinterestedness on the part of the persons who are presumably in the position to extol its virtues as well as its efficacy. They can inspire a due respect in others for this immemorial language of our distinguished ancestors.

English is employed exclusively in several K. of L. councils and its use is sanctioned by the President without the least compunction on his part or objection to such practice by a member. Why a Lithuanian organization should have recourse to another tongue during its gatherings is beyond my comprehension, for it is quite evident that no dire necessity exists to encourage the maintenance of such consuetude.

Our language is as rich or more so than others; it fairly teems with practical and picturesque phrases. The expression of the most subtle feelings and cogitations can be adequately imparted by it; therefore its use should not only be encouraged, but demanded by every Knight during the session of the particular councils included within the scope of this article.

Reluctantly I grant that probably sometime in the far distant future English is destined to supersede Lithuanian in American K. of L. meetings, but why should we hasten this gradual though uncordial encroachment of the inevitable? If the officer in charge does not conduct the meeting in Lithuanian his precedent discourages its use by the other members, they being too pusillanimous to correct their leader.

It is the duty of the President of the council to set the right example by encouraging Lithuanian and everything pertaining to Lithuania. If he does not realize the irreparable loss he occasions his members by not employing his native tongue, this fact should be brought to his attention.

I believe I voice the sentiments of every member when I state that we'll adhere to the Lithuanian language, its traditions and customs, whenever the opportunity exists.

Let us all help and do our best to perpetuate it.
Sir Loim Steak.

Atsakymas gerb. p. "A. J. Ž."

("Vyties" 12 Nr.)

Nemaniu, kad kam kristų akin vien tas mano raštas vienuoliktame "Vyties" numeryje tilpusis, toje skiltyje, kaip Tamsta išreiškėte savo nuomonę. Dėkodamas už pareikštą sprendimą noriu priminti:

Kaip Tamsta jaustumėtis tuomet, kuomet pav. ir "Baby Face" man atsakyme, nurodytasis šmeižtas būtų pareikštas Tamstai, jei jis visai melagingas? Jei aš rašiau kiek griežtesniu tonu, tai nedarydamas pavasarininkams gėdos, bet gindamas savo garbę, tuo labiau, kad "Baby Face" rašydamas man atsakymą apsilenkė su mandagumu ir, nukrypes nuo iškeltos klausimo, šmeižtą pradėjo taikinti į asmenį.

Su pagarba,

B. A. Šarūnas.

Į trumpą laiką, kaip atsilikom!

Dar neseni tie laikai, kada mes Vyčiai būdavom patys pirmieji, net vadovaudavome, lietuvių patriotiniame darbe. O šiandien net savo kalbos išsižadam! Kur supratimas! valios tvirtumas! Ar pati Amerika gali užsitikėti tokiais žmonėmis!
Amerikietis.

Rūtų Darželis

RŪTŲ DARŽELIS.

Saulutė, iškilus aukštai danguje, budina gamtą keltis iš žiemos miego; skleidžia malonius, šypsančius spindulius. Vyturiai, skraidydami padangėmis, į darbą ragina žmones. Artojai, su arkliais ir žagrėmis, vos pasirodžius iš užgirių pirmiems spinduliams, traukia, linksmai dainuodami, į laukus. Mergaitės, stropiai atsidėjusios, šluoja, valo darželius.

Darželyj pasirodo pirmos žieminės gėlės. Tarp tų matyt snieginutės, iš pilkos žemės iškišusios galvutes ir išskleidusios baltus mažus lapelius. Subruzda skubiai mergaitė, ima puošti visą darželį gražiomis lovelėmis, aplink kurias baltuoja akmenėliai. O takeliai geltonuoja smėliu išbarstyti. Laukia nekantriai mergaitė, kuomet krūme, tarp lapų, pamatys išsipūrėjusias raudonas rozes ir kitas gėles pražysiant.

Saulutei už kalnelių pasislėpus, paliko vien raudoni vakarai. Mergaitė, po kaitrios, sunkios dienos, grėbleliu nešina ant pečių, skuba į namus. Dainos plaukia linksmai per laukus iš jos lūpų, atgarsiais atsimušdamos užgiryje. Kibiru rankoje, pilnu vandens, ji jau drėkina gėles, nes ištroško ir jos po tokios kaitros. Čia ji apžiūri kiekvieną gėlelę ir džiaugias, kad daug jų sužydo.

Ramiam pavasario vakarui atėjus, sėdi lietuvė savo darželyje ir gėrėjasi juo. Tik ažuolo ir klevo lapai šlama, vos girdimai šnabžda gėlės ir paplinta malonus jų kvapas. Jurginai tik žvalgosi aukštai, purėtas galvas iškėlę ir rodos gėrėjasi malonių kvapu. Rožių krūme vėjo siūbuojami, lyg deimantai, baltuoja žiedai, pasislėpę tarp žalių lapų.

Nebgirdėti dainų tolumoje, visi ilsis, laikas jau skirtis su darželiu. Sunku tai lietuvaitėi; čia jos suraminimas ir paguoda po sunkių darbų, čia viską pamiršta. Ir, rodos, kokia karalienė sėdi savo soste, tarp žiedų paskendus.

Bet yra laikas kuomet lietuvaitė eina į darželį skinti rūtelių vainikui. Liūdnai žiūri į visas gėles, lyg norėdama pratarti, reiks skirtis. Našlaitės, tartum nujausdamos, stačiai žiūri išplėtusios akutes, prašo jų, našlaičių nepalikti. Sunkus lietuvaitėi laikas, kada įėjus į darželį, kuri taip karštai mylėjo, turi jį palikti, atsisveikinus amžinai.

Ol. Beržanskaitė

LIETUVĖS DARŽELIS.

Pažvelgus į lietuvių kaimą, kažin ar rasi tokį kiemą, kame nebūtų darželio. Prie kiekvienų namų rasi, vienur mažiau, kitur labiau papuoštą darželį. Lietuvė nuo pat mažens prisiriša prie darželio. Visuomet ji ieško jame suraminimo sunkiose savo gyvenimo dienose. Kaip poetas išlieja visą savo skausmą poezijoje, taip lietuvė daržely dainelėmis išlieja visą savo kartumą.

Kiekviena stengiasi, kad jos darželis būtų gražesnis už kitų. Todėl įvairiai juos ir pataiso. Vienos padirba kiemo vidury klombą, tankiai apsodina ją medeliais kad nejeitų į ją "darželio neprieteliai"—vištos. Vidury darželio pataiso didesnę lovelę arba įsodina medelį. Bet dažniausiai padirba žvaigždės išvaizdos lovelę. Aplinkui ją padirba mažesnes loveles.

Kaip įvairiai taiso loveles, taip įvairiai ir papuošia. Vienur baltais akmenėliais apdeda, kitur kliūgelėmis papuošia, dar kitur velėnėlėmis ir taip be galo. Takeliai visuomet būna švariai išravėti ir smėliu išbarstyti. Vietomis ant takelių, lyg sargai, sėdi jurginai. Kuri darbštesnė lietuvė, tos ir palangės apsodintos jurginiais. Jug ir Maironiui esančiam svetimame krašte prisiminė esantieji palangėje jurginai ir jie traukė jį į Lietuvą:

"Ten kur palangėms stiepias sužiūrė
Žemčiūgų žiedai.
Kur raudonmargė kreipia kepurę
Jurginų pulkai."

Šventomis dienomis lietuvės susirenka į darželį. Čia jos žaidžia, dainuoja:

"Eisim sesės į darželį,
Pasiskint žalių rūtelių,
Žalių rūtų pasiskinti,
Savo širdį nuraminti."

Visas liuosėsnės valandėles lietuvė praleidžia daržely. Jį laisto, ravi, šluoja ir šiaip pasidžiaugia savo augintomis gėlelėmis. Kuri lietuvė myli darželį, ta mylės ir dorovę. Girdžiame žmones dainuojant:

"Pažiūrėki, sesutėle, kaip miškas žaliuoja,
Kodėl tavo skaistus veidelis neberaudonuoja.
—Bernuželis beeidamas subatvakarėlį
Prikalbėjo mane jauną pamint vainikėlį.
Kai pastatė ant stalelio vyno butelėlį,
Tuoj daržely žalios rūtos geltonuot pradėjo.
Kaip pripylė kieliškėlį, sakė, sesut imki,
Tuoj daržely žalios rūtos prie žemės prilinko."

Prisiminus lietuvė šios dainelės žodžius, regi, kaip gailisi rūtelės nelaimingos mergelės. Visuomet ji mylės dorovę ir grožį.

A. B.

O KAIP...

O kaip jaunystė aš myliu,
Aš nepasakyti negaliu.
Jaunystė viltim uždegta,
Jaunystė sapnų laime pridengta!

Einu aš ant kalvų,
O kiek žydinčių gėlių!
Bet štai ir vėl vien ledai,
Ir spygliais nukloti takai.
Bet tas juokai... Aš jauna,
Jaunystė vargų nebausta,
Jaunystė viltim uždegta,
Jaunystė sapnų laime pridengta.

Ona Pučetaitė

PHILADELPHIJOS LIETUVIŲ DRĄSUOLĖ, ELZĖ MOSTAITĖ.

Philadelphijos Mostaitė,
Drąsi kaip Gražina...
Yra oro karalaitė,
Lai visi tą žino.
Nors ji yra dar jaunutė:
Penkioliką metų
Dar neturi,* bet vytutė
Yr'...—pavojin stato
Save, nes mat ji birželio
Pirmojo**) išskriejo
Į padanges, kaip erelio
Patinutė. Vėjo,
Audrų ir didžioo augštybės
Jinai nepabūgo,
Nes širdy jos lietuviybės
Dvasia nesužlugo...
Todėl ašen del Mostaitės,
Gražios mūs Elzytės,
Drąsios oro karalaitės,
Bei kartu ir vytės...
Laurų lapą paaukoju
Ir žydancią rožę,
Bei jos žygį apdainuoju
Už drąsą ir... grožę.

K. V.

*) Turi 14-ka metų, eina—penkioliktus.

**) Šiuose, 1930-se metuose (1-mo birželio), jinai—Elzė Mostaitė orlaivy pasikėlė 2,000 pėdų augščio į orą ir 40 minučių skrajojo.

AMERIKOS LIETUVIS

Po sunkaus dienos darbo, ir saulės kaitros lietuvis, vakarienę pavalgę, puolė į sofą, kaip akmuo į vandenį, ir, atmetęs rankas, ilsisi. Prieaugliai vaikai, besukinėdami radio priimtuvą, nuo vieno biauaraus džiazio į kitą ir erzina rimto lietuvio tėvo nuvargusius dirksnius. Žmogus, suraukęs kaktą, giliai užsimastęs, tartum negirdi to pakvaišusio džiazio. Vaikai, krykštaudami, kraiposi, kojas krato, biauariau už Afrikos laukinius hotentotus, reiškia, šoka. Tėvas, su nuvargusiais nervais, neiškentęs sušuko: Vaikeliai, ar jau proto netekote, kam taip rikdote tą radiją ir delko taip biauariai, kaip beždžionės, raivotės? Tai nepadoru ir gėda; geri žmonės taip nedaro!

— Eh, balony, mes dance'iname, atkirto duktė. Tu nežinai, čia latest dances.

— Vaikeliai, iš proto kraustotės su savo tokiais nežmoniškais šokiais, jūg čia ne Afrika? Ar jau nėra žmoniškų šokių? Užstatykite ant kitos stoties, gal bus gražiau? Beto aš pavargęs, man norisi kiek pailsėti ir švelnios muzikos pasiklausyti.

— Tu nežinai, čia yra mūsų kontrės best dance'as. Mes norim good time turėti. Netaip kaip jūsų senam kraujų žmonės nieko nežino.

Tėvas, užpykęs, sušuko: Nustokite beldęsi kaip pamišėliai; jei ne, tai aš paimsiu pustą!

Duktė (apie 18 metų) pasipurtė, rankas į šonus išrėmė ir suriko ant tėvo garsiau už radijo triukšmą ir ištempus akis pribėgo prie tėvo sofoj gulinčio: Aš work'inu ir paymentus moku už tą radijo, tai galiu turėti good time'ą. Jei tu nelaikini, tai eik į bedruimį, gulkis ir užsidaryk duris, nebaderiuok mummy! Tik patrajyk su pustu mušti, tai mes policmoną pakolinsim del tave.

Tėvas, nors labai nuvargęs, vienok sukaupęs jėgas, pakilo. Sugniaužęs kumščius, su ašaromis akyse, priėjo prie dukters ir paklausia: Ar tu, vaikeli, tikrai taip padarytum kaip sakei?

— Of course, mūsų kontrėj negalima tėvui vaikų mušti, čia free country.

— Aš jum su jūsų beprotiškais šokiais ir kontre! tėvai negali savo vaikų suvaldyti. Valdiškos, be tikėjimo, mokyklos tokius išauklėja. Kalėjimai yra pilni tų jaunų žmonių. Kaip jūs išdykėliai, be tikėjimo, be tėvų, nė Dievo meilės, be sarmatos, be pagarbos, be žmoniškų jausmų, net savo tėvo, kuris jums duoną uždirba, namelį nupirko, ir pašventė visą savo gyvenimą, o jūs neužjaučiate? Ak, Viešpatie! ar jau pabaiga svieta artinasi?

Mažesnė išbėgo oran, o smarkuolė nurimo, matomai pažino gėdą, ir, nuleidus akis, sėdi ramiai. Tėvas nusišluostė ašaras, sunkiai ir giliai atsiduso, pažvelgęs į dukterį, vėl apsiverkė, o duktė kaip kietas akmuo sėdėjo, nejudėjo ir tylėjo. Tėvas, besukinėdamas priimtuvą, užgirdo lietuvišką dainą. Atšoko nuo radio, akis išpūtė ir nustebėjo. Duktė irgi pirmu kartu užgirdo jai negirdėtą dainą, kuri tai linksmai, tai liūdnei, švelniai virpino jų širdis. Žiūri viens į kitą ir abu tyli: Naujiena negirdėta! Lietuviškai!

— Vaikeli, ar girdi?— užklausė tėvas dukters.

— Kas čia, Lithuanian? Suįdomavo duktė.

— Taip, dukrele, taip! Tai lietuviškai dainuoja. Ar girdi? "Piauti linksma, piauti gera kai rugeliai gerai dera." Ak, Viešpatie, ką aš girdžiu?!..... Ir vėl apsiplė ašaromis tėvas, o duktė, neturėdama supratimo apie tėvų prigimtą šalį, nesupranta reikšmės lietuviškos dainos ir tik koją judina, žiūrėdama kaip tėvas ašaroja; bet dabar jau džiaugsmo ašaros riedi per raukšlėtus, saulės nudegusius raudonus lietuvio skruostus. Klausio toliau, girdi kitą dainą, "Valio dalgelė!....." Čia jam prisiminė jaunystės dienos ir doras jaunimas, kuris visuomet dainuodamas dirba laukų darbus. Ak, Dievulėliau! kaip ten linksma, kaip ten tyras, sveikas oras pripildo krūtine su įvairiausių gėlių aromatu. Kada, O! Dievulėliau, kada bus galima nors prieš mirtį pamatyti tą šalelę, kur gimiau, augau ir sveikatą įgijau? Kada, Dieve, kada? — Taip j a m beklausant lietuviškų liaudies dainelių saldžios praieities svajonės glamonėjo jo

nuvargusius jausmus ir staiga išsiveržė stiprus balsas iš radio "Ei pasauli, mes be Vilniaus nenurimsim, mūsų Vilnius buvo ir bus" ir t.t. Jau to buvo perdaug. Jautri tėvynainio širdis it elektra suvirpėjo; net pašokęs nuo kedės pajuto kokią tai nežemišką stiprybę ir per gailiesio ašaras, kad jo dukrelė nesupranta tos taip reikšmingos valandos, priėjo prie duktės, priglaudė ją prie savo krūtinių ir, tartum norėdamas įkvėpti jai lietuvišką dorą-dvasią, pabučiavo į kaktą. Negana to, išbučiavo abu dukrelės veidelius ir lūputes, net su ašarom nuplovė rūžą nuo veidų ir lūpų. O duktė nustebus ir nesuprasdama lietuviškos doro tėvo meilės tik stebėjosi ir teiravosi, — "Father, what is the matter?" (Tėve, kas yra?)

— Vaikeli, kuomet tave mažą auginau ir ant rankų nešiojau, tuomet mane geriau supratai negu dabar. Dabar mudu kaip višta su ančiukais, vieni po lietuviškos dorai dvasią keliančios muzikos erdves skrajajame ir randame didžiausią džiaugsmą ir širdies pguodą, o kiti murdomės kaip ančiukai po džezinius purvus ir nuodingus vabalus gaudome.

— "Father, I don't understand you!" (Tėve, aš tavęs nesuprantu.)

— Del to aš ir verkiu, kad manęs, vaikelį, nesupranti. Bet, netiek man gaila, kad nesupranti šių dainų prasmės. Ak! tos bedieviškos mokyklos, kaip jos išplėšė mūsų brangiausį turtą—mūsų vaikus. Žudo mūsų tautą ir mindo geriausį žmogaus idealą—tikėjimą. Mano mylimiausia dukrele, kad žinotumei kaip laimingi tie tėvai, kurių vaikai turi progos lankyti lietuvių parapijines mokyklas, tai tokie vaikai geriau supranta savo tėvus ir negrąšo su policmonais. Dar geriau, užbaigę mokyklą jie įstoja į Vyčių organizaciją ir tokiems yra vilties išlikti gerais žmonėmis. O kuomet du, tai yra, Vytis ir Vytė apšvedė, tai jau tikras lietuvių parapijos narys ir geriausia supranta savo tėvų kalbą ir užlaiko katalikų tikėjimą.

— Pa...a...a, I heard about Veechees, reiks bus patrajyti džioinyti... Ar tai tie, ką vadinasi K. of L.?

— Taip, taip, miela dukrele, tai tie patys K. of L. Še tau, dukrele, trys doleriai ir eik, prisirašyk. Ak, ačiū tau, Visagali, už suteikimą Šventos Dvasios. Gal ir pasiseks išgelbėti dukrelę nuo prazūties tautai ir Bažnyčiai.—Tėvui taip besikalbant su savimi, duktė atidžiai tēmijo ir gaudė tėvo žodžius. Jai atrodė jog tėvas už ją meldžiasi.

Po užbaigos lietuviško programo, duktė klausia tėvo— "Pa! Who are these singers? (Tėte, kas yra tie dainininkai?)

— Vaikeli, tai Lietuvos Vyčių koras.

— If aš džioinyčiau, ar jie priimtų mane?

— Vaikeli, tavo balsas geras; aš manau, kad jie priims. Prieš porą savaičių vargoninkas manęs klausė, ar aš neleisčiau tavęs prie koro giedoti? Bet, aš žinodamas, jog taip lietuvių nemyli, tai jam nieko neatsakiau.

— Pa-a, ar vargoninkas priklauso K. of L.?

— O! vaikeli, ne tik vargoninkas, net ir pats klebonas priklauso. Klebonas yra Vyčių dvasios vadas. Visi geri lietuviai priklauso prie Vyčių, kunigai, muzikantai, advokatai, bankininkai, gydytojai, vaistininkai, profesoriai, studentai, sportininkai tai ypatingai; žinoma, visi turi būti praktikuojanti katalikai.

— Pa, bet aš nesu jokia profesionalė, ar jie manęs neišmes?

— Ne, vaikuti, ne; ten tokių daugiausia yra ir jie visi susitaiko.

Jiems besikalbant, atsivėrė durys ir atėjo motina iš krautuvės nešina įvairių valgių, vaisių ir daržovių vakarienei.

— Ma, from now on, call me Veechees (ma, nuo dabar jau vadink mane Vytė). Pa davė three dollars, kad aš džioinyčiau.

Mergaitė pasidarė tokia linksma, o tėvai dar linksmesni. Pribėgus, pašokėjo tėvui ant kaklo, apsikabino, pabučiavo, o motina išpūtus akis tik žiūri, kas čia atsitiko. Vakarienę taisant, viską motinai išpasakojo. Ir tapo veikliusia vyte ir dora lietuvaitė.

Padauža,

Right Reverend Francis Bučys

The following dispatch was published in *The New World*, a Catholic weekly of Chicago, Illinois, July 11, 1930, issue.

Rome, July 7.—At the secret Consistory Thursday, Pope Pius preconized as Titular Bishop of Climpo for the Byzantine Slav Rite the Rev. Francis Bučys, Superior General of the Marian Religious, who is well known in the United States from the fact that he was stationed in Chicago from 1917 to 1921, assisting his Lithuanian brethren.

Bishop Bučys will be the Bishop representing the Slav Rite at Rome. His episcopal consecration will take place at St. Clement's Basilica.

Following his consecration, the new Bishop will confer the priestly ordination upon Prince Alexander Wolkonsky, who formerly was military attache at the Russian Embassy in Rome. The Prince was converted from the Orthodox Church to Catholicism in 1912. He is now Professor of Russian and Paleo-Slavic Language in the Pontifical Oriental Institute, where he will continue to teach.

Known Here

Local friends of the Right Reverend Bučys, M.I.C., Superior General of the Marian Order, and member of the Committee of Russian Affairs of the Congregation for the Oriental Church, were happy to hear that he was consecrated bishop on July 6, 1930, in Rome.

Bishop Bučys was born in 1872, in Lithuania. He received his elementary education in his native village, graduated from college at Mariampolė, and finished his priestly studies at the Seminary of Seinai. He received the degree of Master of Sacred Theology at the Catholic University of Russia at Petrograd, and that of Doctor of Sacred Theology at Fribourg University, Switzerland. In 1903 he was appointed Professor of Apologetics at the Catholic University of Russia. Later he became Inspector and Acting Rector of this institution, which positions he kept until the fall of the Russian Empire.

In 1916, at the request of the late Archbishop George Matulevičius, Superior General of the Marian Order to which he belonged, he came to Chicago, where he undertook the editorship of the Lithuanian Catholic Daily "Draugas." Here he labored with indefatigable zeal in the interests of this country and religion, until the end of the World War, when the Lithuanian Government invited him to return to Europe for the purpose of organizing the Lithuanian State University at Kaunas. He undertook the task, and in 1921 became its Rector.

In the summer of 1927, Father Bučys was elected Superior General of the Marian Order at the General Chapter held in Latvia, succeeding Archbishop Matulevičius, who died in January of the same year. Because of this, he was forced to relinquish his post at the University and take up his residence at Rome, where he now resides. Because of his untiring zeal in working for the interests of the Catholic Church, the Holy Father at that time appointed him member of the newly organized Committee of Russian Affairs of the Congregation for the Oriental Church, and now bishop according to the Oriental rite.

Bishop Bučys is internationally recognized as a learned scholar, a master of many languages, and a writer of wide repute, having written many books in different languages. While residing and also while visiting in the United States, Bishop Bučys gained national prominence as a lecturer. Because of his amiable disposition, he made many friends all over

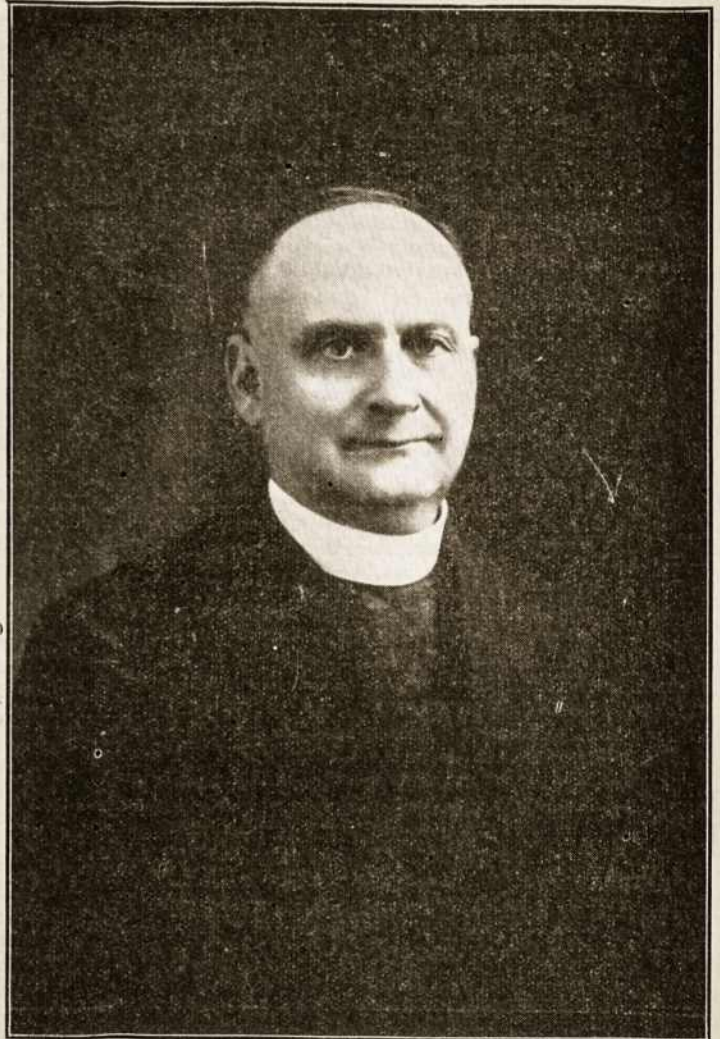
the world, and especially here in the city of Chicago, Ill.

Since 1921, Bishop Bučys has visited the United States several times; in 1924, as Rector of the Lithuanian State University, when he was entertained by the representatives of all the local colleges and universities; in 1926, as member of the Lithuanian National Legation to the Eucharistic Congress; and in 1928, on his way to Rome from Sydney, Australia, where he had attended the Eucharistic Congress, as a representative of all the Lithuanian people in the International Committee of the Eucharistic Congress.

His many friends congratulate him on his newly appointed position, and wish him success in his new field of labor.

His Lordship, Bishop Francis Bučys, has always been a great friend of the Lithuanian-American youth, a staunch supporter of our organization, Knights of Lithuania. He has shown his friendship and support through various activities, lecturing to the members, through the newspaper he edited, in meetings and conventions.

The Knights of Lithuania congratulate His Lordship on the appointment to the very important position in the Church and join his many other friends in wishing him "success in his new field of labor."

RIGHT REVEREND FRANCIS BUČYS, M.I.C.

Vytautas the Great

The following is a lecture delivered by P. Žadeikis, consul-general of Lithuania, at the Lithuanian mass-meeting, June 1, Carnegie Hall, New York.

Mr. Chairman, guests of honor, esteemed friends of Lithuania, ladies and gentlemen of this gathering and of radio audience. It is a great privilege for me, as Consul General of Lithuania, to greet you, on this memorable occasion, which is indeed of great significance to the entire Lithuanian nation. It is also a great pleasure to participate with you in this impressive song festival, brought together so eagerly by the Lithuanians of New York in honor of Vytautas the Great.

The folk songs, which we are going to hear today, were sung in the time of Vytautas, 500 years ago. This gathering, therefore, appears to be a realization of those thoughts we so often sing in our national hymn—

Lithuania, our fatherland thou art;

From the glorious deeds of ages, thy sons take heart.

In this period of 500 years, many events have flowed down the stream of history, and in many of them the fate of the Lithuanian people was involved. As a Roman poet so ably expressed "Tempora mutantur et nos mutamur in illis." (Times change and we ourselves change in the course of time). Yet the name of Vytautas, famous in his time, is no less famous in ours.

Is any better proof necessary than this gathering of Lithuanians, who, inspired by the ideals of Vytautas, are united with their brethren in thought, whom they left in the old country by those shores of Nemunas River, within the shadows of the cities of Vilna, Klaipėda, Kaunas and Gardinas?

Who was this hero Vytautas and why are we honoring him? He was born in 1350, in the castle of Trakai, near Vilna. The beloved ruler of the Samogitians, Kęstutis, and the maiden Birutė of Palanga, of whom folksongs tell, and the priestess in whose memory a hill has been erected which even to this day charms visitors of Palanga on the shores of the Baltic Sea, were his parents.

It would take too long to relate the story of Vytautas, for even to this time it is a study for historical scholars. But I shall relate a few of the outstanding facts about his eventful life.

When Vytautas was 32 years old, he and his father Kęstutis, trying to induce Jogaila, who at that time was Grand Duke of Lithuania, to change his pro-Slavic political course and trusting Jogaila's word, fell into his treacherous hands. Kęstutis and Birutė paid with their lives for the cause of the Lithuanian State. Had it not been for the heroism of a maiden named Mirga, even Vytautas would not have escaped the dark dungeons of Krevė.

In the meantime, shrewd Polish diplomats, knowing Jogaila's weakness, cleverly suggested to him, already a man of 40, a marriage to the young 15-year-old Polish queen, Jadvyga, and to become King of Poland.

Jogaila accepted this Polish proposal and in return assigned the whole of Lithuania to Poland. In this way a juridical basis was established for the Lithuanian-Polish Union: which was of a personal character. This Union took place in Krevė in 1385. Jogaila opened so widely the doors for Poland into Lithuania that shortly thereafter the Polish legions managed to penetrate even into the Lithuanian capital of Vilna and establish a garrison there.

This selfish and autocratic step of Jogaila met with the strongest protest from the whole of ethnographical Lithuania (Lithuania propria) and Vytautas raised the banner of open revolt against Jogaila who was then Grand Duke of Lithuania and King of Poland. It was a hard struggle, yet Vytautas, aided by the Samogitians and the Teutonic Crusaders, overcame the combined forces of Jo-

gaila and the Poles and Jogaila was forced to seek peace from Vytautas. The Polish garrison was driven out from Vilna and Vytautas entered the liberated city of Vilna in 1392, as Grand Duke of Lithuania, and he ruled Lithuania until his death, as an independent Prince. By this same fact he abolished the Union of Krevė, this Polish tie which Jogaila had imposed upon Lithuania.

It was quite clear to Vytautas that the most dangerous enemy of Lithuania at that time was the Teutonic Order, established in Palanga, Memel and Riga. Vytautas saw that the aims of the Teutonic Crusaders were not to spread Christianity but to occupy Samogitia, if not all of Lithuania.

Therefore, Vytautas was preparing long in advance for the inevitable battle. To gain time for the struggle he gave over the Samogitians to the Crusaders. Vytautas then turned east and conquered immense Russian lands and went as far as the Volga river, where he engaged in fierce battles with the Tartars. At the same time he maintained friendly relations with Jogaila, King of Poland. The Crusaders were also eagerly preparing for war at the same time. It is because of this long preparation that the battle of Gruenwald in 1410 was so famous and so fierce. Vytautas was the commander-in-chief of the united forces of the Lithuanians, Ruthenians, Tartars and Poles. The crusaders were beaten and their efforts to subjugate Lithuania were ended forever. Vytautas freed Samogitia but he refused to aid Poland in a further battle with the Crusaders when Poland besieged the fortress of Marianburg.

To insure the results of the battle of Gruenwald, Vytautas sent an imposing delegation to the assembly of Archbishops in the city of Constance in 1414. There he showed the Pope the schemes of the Crusaders and convinced him that the whole of Lithuania was Christianized and that the Crusaders had no moral right to wage war against Lithuania in the name of Christianity. This diplomatic step of Vytautas was successful and the Pope appointed Vytautas Protector of the Christian Faith in Eastern Europe.

Vytautas was a highly educated man; he knew Latin and several other languages. He liked to travel and therefore he was quite well acquainted with the needs of his own and neighboring countries. Vytautas was fond of foreigners and during his reign many learned men, artists and merchants from Western Europe, settled in Vilna. Even Tartars and great numbers of Jews were permitted to settle there.

All the European rulers were greatly impressed by the deeds of Vytautas. The Czechs, for example, invited him to become their King. However, Vytautas desired only to rule Lithuania. Lithuania, during the reign of Vytautas, reached the highest peak of her glory and power and was one of the mightiest European countries. While in some instances Vytautas was defeated in fighting with the Tartars and the Crusaders, yet the genius of Vytautas triumphed in the end.

Although Lithuania was a sovereign country de facto, Vytautas desired that Lithuania should be an independent country in the future, not only de fact but de jure. And in order to realize this aim he decided, at the age of 80, to wear the crown of King, which was being sent to him by the Ruler of the Holy Roman Empire. The coronation was to take place on the 8th of September, 1429, in the city of Luck. However the crown did not reach Vytautas, because it was seized by Polish agents while on the way. Vytautas then resolved that the coronation would be held in Vilna, but he died on October 27th, 1430, and was buried at Vilna, where to this day his body rests in the Cathedral of Vilna.

Vytautas is dead....but his greatest hope, the aim of his life—complete independence of Lithuania—has lived through 500 years and was finally realized on February 16th, 1918, by the restoration of the independent Republic of Lithuania, not within the executive boundaries of the vast empire of Vytautas, but within the ethnographical boundaries of the Lithuanian nation, with Vilna as the capital.

This is why the government of the restituted Republic of Lithuania and the entire Lithuanian nation honor the

name of Vytautas, honor his genius as a statesman, diplomat and warrior. This is why the Lithuanian colony of Greater New York has arranged this commemoration.

The entire Lithuanian nation is grateful to Vytautas and will forever honor his name as a national hero, and history which has given him the name of "Vytautas The Great" has bestowed upon him a more illustrious crown than Vytautas had ever desired. Nevertheless, the greatest honor in the memory of Vytautas would be the liberation of Vilna from the present Polish occupation.

Kas Jaunimo Veikiama

L. VYČIŲ CONNECTICUT APSKR. SUVAŽIAVIMAS

Lietuvos Vyčių 33-čias Connecticut Apskričio suvažiavimas įvyko Waterbury, Conn., gegužio (May) 18 d., 1930, klūbo namuose. Suvažiavimą malda atidarė dvasios vadas gerb. kun. J. Valantiejus, iš Waterbury.

1. Susirinkime dalyvauja visa valdyba: pirm. Leo Mazotas, iš Hartford, Conn.; vice-pirm. Mikas Verbickas, iš Waterbury, Conn.; nut. raštininkė Marijona Simolionaitė, iš New Haven, Conn.; išdininkė Josephine Kačergiūtė, iš New Haven, Conn..

2. Sesijų vedėju išrinktas pirm. Leo Mazotas, mandatų peržiūrėtoja—Marijona Simolionaitė.

3. Protokolas pereito suvažiavimo tapo perskaitytas ir vienbalsiai priimtas be pataisymų.

4. Dvasios vadas gerb. kun. Valantiejus pasižadėjo vykdyti į New Britain, Conn. ir mėginti sukurti ten Vyčių kuopą.

5. Vyčių basketball banquet įvyksias Hartford, Conn., gegužio 24 d., 1930 m. Yra užkviesti tenai dalyvauti.

Nutarta siųsti du "complimentary tickets" p. Savickui, iš Linden, N. J., į šį bankietą.

6. Hartford'o kuopa apsiėmė laikyti Apskričio šokius Hartforde šį rudenį. Bus daugiau apie šiuos šokius svastyta ateinančiame susirinkime.

7. Kadangi New Haven'o kuopa yra visai susilpnėjusi, dabar prašomi, kad kiek narių dabar yra, laikytus kuopoj iki rudens; gal iki tada sustiprės labiau.

8. Delegatai-tės dalyvauja: Iš Hartford, 6-tos kuopos: Eva Alanskas, John Kasmanitis, William Shages, Charles Shimkus; iš Waterbury, 7-tos kuopos: kun. Kazlauskas, A. Aleksis, Adelė Liutkus, Olga Gečionis, Mikas Verbickas, Albinas Marcelynas, Juozas Mažeika, Jonas Marčiukaitis, Jonas Vilimavičius, Jonas Pilipavičius, Marcelė Andrikis, Jonas Kairys; iš New Haven: Helen Kašėtaitė, Josephine Kačergiūtė, Mary Simolionaitė. Iš viso dalyvauja 19.

New Business.

1. Volley ball ir tennis palikta kuopų žaidimo manageriams.

2. Privatiško išvažiavimo šią vasarą nebus daroma.

3. Mikas Verbickas apsiėmė iš Kolektuoti pinigų iš A. Balčiaus ir kitų del emblems.

4. Klausimas kaslink laikymo Apskričio išvažiavimų du sykiu į metus palikta ateinančiam susirinkimui apsvastyti.

5. Kad apskričio raštininkė patalpintų suvažiavimo protokolą organe "Vytyj."

6. Ateinantis suvažiavimas bus Hartford, Conn., rugsėjo (Sept.) 2 d., 1930 m.

7. Sesija užbaigta malda, kurią sukalbėjo gerb. kun. Kazlauskas, iš Waterbury, Conn.

Connecticut Apskr. raštininkė
Marijona Simolionaitė.

CHICAGO, ILL.

L. Vyčių Chicagos Apskričio prieš-seiminis susirinkimas įvyks liepos 31 d., Aušros Vartų parapijos svetainėj, West Side.

WHAT TO EXPECT AT THE CONVENTION.

The program for the convention is ready and now all we need to make this convention a success are delegates from each council and we know through the "Vytytis" that our sister councils will not disappoint us.

Our council, since it has reorganized three years ago, has sent delegates to each convention and we hope that we can do so (which I know we will) as long as the Knights of Lithuania are in existence (which we know will be forever).

We know that the next convention will be held out East and it is their (East's) duty to send at least one or more delegates from each council to make this 18th National K. of L. Convention a success and to make the following conventions a success also.

The committee has done its utmost to make the delegates' stay a most pleasant one that will long be remembered.

The expense to the delegates will be very small for the three days here in Kenosha, for the committee has taken care of everything in the registration fee which is \$5.00 which will include the theatre, dance, banquet and three noon-day dinners and lodgings with badges, souvenir books, program book and a ticket to the State K. of L. District Picnic, Sunday, August 3rd, between Kenosha and Milwaukee, on Highway 15. The prices alone would exceed way over the registration fee.

The dance will be held at the Eagles Ball Room, on the Lake Shore, in one of the most beautiful ball rooms of the Middle West and we feel sure when you see it you'll agree with us.

Luncheons will be served at the Spanish Tavern (a place everything the name suggests), Elks Clubhouse and the Dayton Hotel. The theatre and concert will be held at the St. Peter's Hall, and, to top the whole doings, the banquet will be held at the Eagles Banquet Room.

Now, dear brother and sister Knights, we have given you a change of scenery every day, so the convention would not be monotonous in one place.

Then there are other points of interest for the delegates: a beach a block away from the Convention Hall (don't forget to bring your swimming suits), boating, fishing, motoring, tennis, golf, etc., everything to make your stay here happy.

In order to make this convention a success, send as many delegates as the constitution allows, not only from the neighboring councils but from the East also, so that we can make a stronger K. of L. through this convention.

Don't forget August 4, 5, 6th, at Kenosha, on the shore of beautiful Lake Michigan and surrounded by over 50 beautiful small lakes, which is enough to insure you a beautiful time.

Let's go to Kenosha or bust,
The gate-way to Wisconsin.

William Judeika, Sec'y of Committee,
6627—Sixth Ave, Kenosha, Wis.

SO. BOSTON, MASS.

Susirinkimas.

Birželio 19 d. įvyko vietinės Lietuvos Vyčių 17-tos kuopos susirinkimas, kurį atidarė vice-pirm. Ona Alasevičiūtė. Buvo skaitytas protokolas iš pereinamo susirinkimo, kuris tapo vienbalsiai priimtas. Paskui sekė raportai iš kuopos darbuotės kurių buvo net keli. Vakaro, kuris įvyko 11 d. geg. ir pikniko, kuris įvyko 1 d. birželio raportus išdavė mūsų darbščiausias narys, katras nenuvargsta niekad, nors ir prie sunkiausio darbo, tai vytytis V. Tamuliūnas. Ir, tiesą sakant, be jo nebuvo atliktas nė vienas darbas. Šokių raportą išdavė vytytė B. Kavoliūtė. Pasirodo, kad kuopa veikia kuodailiausiai.

Pikniko šeiminkai V. T. ir B. K. padėjo visiems už patarnavimą piknike. Tik gaila buvo kai-kurių, nes, vienam bijant, kad varna pamaniusi, kad tai sūris, nuneštų, pradėjo net galvą skaudėti, kitam buvo perdideli batai ir abu negalėjo net lenktynių atatinkamai eiti, o tai vis vien būtų buvę pirmutiniai.

Kuopa yra labai dėkinga šeiminkams, kurie viską ruošė, ir darbininkams; nors nepadarė labai daug pelno iš priežasties nepatogaus oro, bet reikia pasitenkinti ir tuo. Gal kitą sykį pasiseks geriau. Valio! 17-ta kuopa.

Kikilis.

HARRISON IR KEARNY, N. J.

Darbuotojų Sutauktuvės.

Birželio 29 d., š.m., ištekėjo už Edvardo Rupkaus neuilstanti L. Vyčių 90-tos kuopos darbuotoja Marijona Budrevičiūtė. Moterystės sakramentą suteikė gerb. kun. kleb. L. Brigmanas, Šv. Dievo Motinos Sopulingos bažnyčioje. Jaunavedžiai sutauktuvėms pasirinko gražią, iškilmingą, nepamirštamą Šv. Petro dieną.

Darbuotoja Marijona Budrevičiūtė-Rupkienė priklauso prie Lietuvos Vyčių jau ilgus laikus; metus buvo kuopos finansų raštininke; kuopos knygas labai tvarkiai vedė. Šįmet, birželio 2 d., kuopos pusmetiniame susirinkime, ji tapo išrinkta pirmininko pagalbininke. Susirinkimų niekad nepaleidžia. Neatbodama didelio vargo ji eina su Vyčiais, visad linksma. Niekados neatsisako nuo jokio darbo. Ji visada duodavo gerų, tikrai lietuviškų sumanymų. Gražiai vartoja lietuvių kalbą ir visada lietuviškai kalba ir rašo.

Tikimės, kad ir tolesniai p. Rupkienė, kartu su savo vyru, pasišventusiai mūsų organizacijoje darbuosis. Smagu nuolat turėti tokius vadus.

Linkime jaunavedžiam ilgą, laimingą gyvenimą, pilno Dievo palaimos.

Dirba, bet neparašo.

L. Vyčių 90-ta kuopa nesnaudžia, vis ką-nors veikia, parengia, ale organe "Vytyje" visai nieko nematyt apie jos veikimą. Tai mūsų korespondentai apsnūdo ar aptingo. Šįmet turime išrinkę jų net tris: du į lietuviškus laikraščius rašyti, vienas į angliškų laikraščius anglų kalboje rašyti. Kai korespondentai neina savo pareigų, tai rodos, kad ir kuopa nieko neveikia. Korespondentai, imkitės darbo!

C. T.

SHEBOYGAN, WIS.

Rengiasi.

Vyčiai smarkiai rengiasi prie Wisconsinio Lietuvių Dienos, kuri įvyks Sheboygane, liepos 20 dieną. Laukiam jaunimo, o ypač Vyčių, atvažiuojant iš Kenoshos, Racine, Milwaukee ir Port Washington. Vietinė Vyčių kuopa stengsis pagelbėti visiems Vyčiams susipažinti. Tam tikslui rengia ženklelius su kiekvieno Vyčio vardu. Visi svečiai ir vietiniai Vyčiai galės be jokių formalumų ir perstatymų su visais Vyčiais susipažinti užkalbindami kiekvieną jaunuolį, kuris turės prisisekęs Vyčių susipažinimo ženklą.

Šią pačią dieną Sheboygane įvyks ir Vyčių Wisconsinio Apskričio suvažiavimas. Taigi, laukiam daug jaunimo atvažiuojant.

Vestuvės.

Liepos 5 d. įvyko vestuvės dviejų mūsų narių: Onos Petrušaičiūtės su Jonu Vrubliausku. Šliūbą suteikė mūsų labai mylimas klebonas kun. Garmus. Laike Mišių gražiai giedojo Vyčių choras. Per vestuvių pietus, Vyčių vice-pirmininkas įteikė jaunajai porelei gražią dovaną nuo Vyčių 51-mos kuopos. Linkim jaunavedžiam daug laimės ir Dievo palaimos.

Rap.

HARRISON AND KEARNY, N. J.

Knights of Lithuania Lodge 90.

The Knights of Lithuania Lodge 90 held its monthly meeting July 9th, in the parish hall, the president, J. Mačiulskis, presiding. Father L. Brigmanas led in the opening prayer.

The activities committee reported, among other things, that the radio is repaired.

Mrs. M. Rupkienė made a report for the committee in charge of arrangements of a dance for the benefit of the parish. The dance will take place July 26, in Dreamland Park, Newark, N. J.

Miss O. Ašakūniūtė resigned from the position of correspondent. Much dissatisfaction was expressed with the correspondents. The Lodge had elected three of them, but very little of their work was seen in the press. The meeting decided to elect new correspondents. Mr. John Stasilionis was nominated, but Stasilionis declined the nomination. The meeting kept applauding that he accept the nomination. Finally he expressed his reason why he does not accept the nomination: that the meetings are conducted mostly in English which he does not fully understand. But, that is not the only reason. He is a conscientious worker, always abiding by the constitution. He has been offended and insulted by some of the members who seem to lack good, common sense.

Mr. Stasilionis has been giving our Lodge publicity for over eleven years in the various newspapers, besides always being actively engaged in the different activities of the Lodge itself.

Two of the correspondents remained: J. Vaitkūnas for the Lithuanian press and K. Marazas for the English press. Ten delegates to the N. Y. and N. J. District convention were elected.

This Lodge will be represented by two delegates in the general convention, August 4, 5 and 6, in Kenosha, Wis. The delegates are our active members, Mrs. M. Rupkienė and Mr. P. Vėlyvis.

I'm a Yankee.

KENOSHA, WIS.

L. Vyčių 38-toj kuopoj.

Visa mūsų kuopa dabar kalba apie veikimą bendrai.

Daugelis mūsų narių pardavinėja tikietus sukėlimui pinigų L. Vyčių Namu Fondui. O ką apie tai pasakys L. Vyčių Wisconsin Apskritys? Tikiuos, kad mūsų Apskritys parduos daugiau negu kuris kitas Amerikoje.

Laikas greitai bėga, o mūsų kuopa turi labai daug darbo ant savo rankų. Seimo rengimo komisija dirba, kad L. Vyčių XVIII-sis seimas, rugp. 4, 5 ir 6 dd. kuogeriausiai pavyktų. Ir tai nepaprastai puiki vieta pasirinkti seimui. Tik pagelbėkime, kiek galime, seimo rengimo komisijai jos dideliame ir sunkiame darbe.

Kai-kurie nariai laikosi nuošaliai, nelanko kuopos susirinkimų. Tas nei kuopai nei jiems patiems nieko nepagelbės. Visi būkime sekančiame kuopos susirinkime ir atsi-veskime po naują narį kad padidinus kuopą. Padarykime ją didžiausia Wisconsin Apskritį.

Daugiau dalyvaukime choro praktikose pirmadienio vakarais. Su visų pagalba galėsime sudaryti didelį, stiprų Vyčių chorą.

Atsiranda tokių, kurie giriasi esą Vyčiais kuomet visai nepriklauso prie Vyčių organizacijos. Ateikite, prisirašykite, tai tada galėsite pasigirti ir kartu su kitais pasilinksinti.

Old Shoe.

HARTFORD, CONN.

Knights of Lithuania Lodge 6.

The topic of conversation during the month of June consisted of such subjects as marriages, social nights, dog roasts and tennis.

Two more fellows of the club left bachelorhood.

Those fortunate or unfortunate ones, as one looks at marriage, are Paul Twarkins and Peter Plikaitis. As his June bride Paul took Nell Yakaitis who was a K. of L. member previous to her departure to Chicago two years ago. Apparently, Chicago didn't impress our Nell, as she returned to Hartford and to Paul.

Miss Anna Meleskis was the girl chosen by Pete for his life's companion. Many a time was Pete and Ann a familiar couple at the different events held by the club.

Both weddings and receptions were attended by individual members of the lodge. The writer had the pleasure of being on the committee which presented the gifts to the June couples.

It may also interest some to know that two former K. of L. members also were married in June, namely, Stanley Labeskis and Benjamin Gumbus.

So much for matrimonial affairs, but it is hoped that we have more weddings in the near future. At our last meeting rumor had it that certain fellows were engaged, but according to reports just received it was just a "rumor."

On Wednesday, June 25th, the entertainment committee ran a "Dog Roast" at Keney Park. About seventy-five boys and girls attended the affair and the only undesirable feature was the mosquitoes. It was just too bad that the girls didn't wear knickers and fellows shirts. Perhaps at the next outing we may see them adorned in that manner.

The girls took charge of the baseball diamond and the greatest loss was high heels.

When the boys took the diamond in hand the girls entertained themselves by playing "three-deep," singing, and jumping rope. And the way some girls "jump" rope is their own business.

A pleasing item of the affair was the willingness on the part of the boys and girls to cooperate in order to enjoy themselves.

Boys, who before were bashful or rather timid in expressing their desire to dance, were besieged by the girls that night.

Bill Kripas and a few others will confirm that fact. Others, besides K. of L. members, expressed their desire to be informed as to the next outing.

It is hoped that it will be in the very near future.

"Hot Dogs," toasted marshmallows and soda were served after the games.

Dancing held the upper hand until closing time, but the affairs at different homes were more or less of private nature.

A special vote of thanks should be extended to those who worked to make the affair a success

Tennis.

The tennis tournament is well under-way with matches taking place each Thursday at Colt Park.

Stan Shimkus is at the present leading the men's division with "Tony" L. and Pete Y. giving him severe competition.

Louise Shages continues to hold top position among the girls with Martha Krist, Helen Strauss and Anna Pugyles runners up.

It is quite a known fact that it is K. of L. night each Thursday at Colt Park. Every so often one overhears such a remark as this, "Gosh, the Knights are here again; I wonder if we will be able to get a court?" or one of this nature, "Gee, the Knights must buy the courts out; I wonder if we can join them?"

Thus it is easily ascertained just why the K. of L. are known in Hartford and it is hoped that the name of the

Knights will continue to flourish in the vicinity of the state and further.

Club Correspondent.

AUKSO DĖŽUTĖJ, "ŽALTYS."

So. Boston, Mass.

Liūdna ir skauda širdis, kuomet matai kaip sąmoningai žudomas lietuvių išeivijos Amerikoje jaunimas Vyčiai. Nešvarios politikos kabalas atsuktas prieš katalikišką jaunomone narplioja it voras tinklu, gaudo aukas vieną po kitos ir ryja tautos atžalą, tartum klanu pasamdyti.

Kas-gi tą tautžudystę varo? O Viešpatie! Negaliu iš-tarti..... na-gi tas, kuris pastatytas Amerikos lietuvių reikalus saugoti! Sakysite, kaip tai?!..... Pasiskaitykite "Darbininką" Nr. 37 vietinėse žiniose tulo Rap. žinutę "Moterims neišsimeluosi," kurioje išgijus Vyčių 17 kp. vaidylas, ragina pamatyti ir pasiklausti. Pagiria ir veikalą, kaip kad dovanotų Vyčiams aukso dėžę.

Antras paragrafas skamba šitaip: "Girdėjau, kad kun. F. Norbutas irgi yra prisidėjęs prie atvaidinimo šio veikalų." Mielas skaitytojai, žinai, jog kunigo pareiga daug prakilnesnė negu vaidylos. Kunigas geriems vaidinimams tik gali pritarti, o ne pats vaidinti. Jau čia žaltys gundo kunigą prieš katalikų jaunimą Vyčius. Negana to, trečiame paragrafe dar bauriau tyčiojasi iš gerb. kunigo, sako: "Ar kun. Norbutas vaidins, ar ne, tai man neteko sužinoti. Atėję pamatysime." Ir šių pagiežos nuodų vaisiai buvo tokie, kad įžeistas gerb. kun. F. Norbutas, laike L. Vyčių 17 kp. užprašytų šv. Mišių, per pamokslą išbarė Vyčius už viršui cituotus žodžius, tilpusius "Darbininko" 37 num.

Mefistofelis laimėjo. Kunigas įžeistas, Vyčiai užgauti be jų kaltės ir Dievo rmybė bei santaika tarpe jų panaikinta. Užduotas skaudus smūgis Tautai ir Bažnyčiai. Tautai, nes jaunas kunigas nenorės darbuotis su Vyčiais, kad daugiau negavus pažeminimo. O Bažnyčiai, nes jaunos Vyčių sielos labai jautrios, užgirdę tokį viešą, smūgį nuo kunigo irgi gali vengti Bažnyčios, o jau lietuviškų organizacijų, tai tikrai vengs.

Kokia ir kam nauda? Nė jokia ir niekam naudos nebus. Tai sisteminis, su blogai valia, antpuolis panaikinti Vyčius. Tikslas pateisina priemones. Taip padarė ir "Darbininko" redaktorius, dėdamas su gicloniu žinutę, kur net drįsta pažeminti gerb. dvasiškiuos prakilnų luomą ir pakukoti ant nešvarios politikos aukūro.

L. Vyčių 17 kp. pirmininko pasiteisinime primenama gerb. kun. Norbutui, jog kas parašė tą žinutę, tai tik "Darbininko" redakcija težino. Būtų gerai, jei gerb. kun. Norbutas pirma uždrožus Vyčiams, o būtų "Darbininko" redaktorių gerokai pasarmatijęs; tada būtų į sveikatą visiems. Nei lietuvių Tautai nei Bažnyčiai nebūtų žalos.

Kad jaunimas skaudžiai pajuto neužtarnautą bausmę, tai liūdi ja valdybos parašai, visoj sąstato pilnumoj "Vyties" Nr. 12 (292), birž. 30, 1930. (Po pareiškimo užginėjant Vyčių bendrumą su minėta žinute ir apgailėstavią del kun. F. Norbuto įsiseidimo.) Paprastai reikalaujama pasirašyti pirmininko, raštininko ir išdininko.

Štai prie kokios tautžudystės mūsų katalikiškoji spauda priėjo. Kartą minėjau, kad "Darbininko" red. cinizmas priėjo prie to, jog ant šakos sėdi ir tą pačią šaką kerta. Dabar toji tiesa pasitvirtino.

Labai gaila, L. D. S. tapo suorganizuota labai prakilniam tikslui, o į ką jos organas "Darbininkas" paverstas? Žinoma, organizacija nekaltą, tik vairininkai, kurie teikia tautai meškos patarnavimą.

Vardan Dievo teisybės ir tėvynės meilės, linkiu, kad L. Vyčių 17 kp. ir jų gerb. dvasios vadas susiprastų savo tarpe ir toliaus dirbtų prakilnų Tautos ir Bažnyčios darbą ir neklausytų gundytojų.

O! nelaiminga lietuvių tauta,

Tu kenti ne vien tik nuo svetimų

Priešų, nors esi niekuo nekaltą,

Dar-gi reikia kęsti ir nuo savų!....

Padauža.

KASTAS ŽAROMSKIS

Liet. Vyčių uolus darbuotojas, "Vyties" bendradarbis; 36-toj kuopoj beveik nuo pat jos įkūrimo pasižventusiai darbuojasi; jau kelintas metas yra kuopos išdininku ir rezisieriumi. Retas kuopos darbas apsieina be jo prisidėjimo, išmintingo patarimo. Darbuojasi jis ir Chicagos Apskrityj.

SPRING VALLEY, ILL.

Knights of Lithuania Council 28.

After the June 3rd meeting the entertainment committee once more began activities in this neck of the woods.

On June 8th a joint picnic was held with the Kewanee council at the Starved Rock State Park. First a sight-seeing trip was enjoyed by all. Even though most of the members have seen everything to be seen, but for the benefit of the new ones all joined in the Rock and Hill climbing exercise. Among the most picturesque and magnificent was the Horseshoe Canyon. Another grand sight is the view of the Illinois River and its locks looking from the top of the rock.

A very delicious lunch was enjoyed by all, prepared by the Spring Valley chefs, Mrs. M. Ivanauskas and Miss A. Shimkus. Later an indoor baseball game was played between two picked teams. The slugger of the Kewanee council was Miss B. Wetch and of the Spring Valley council Stacia Jakobauskas and Curly Ivanauskas. Chuck Pili-paitis and P. A. Ivanauskas carried the honors for the most strike-outs.

In the early hours of twilight all returned to Spring Valley to get ready for the dance at the Hicks Park Pavilion. During the day Toney Ivoškus entertained the crowd with some fine selections on his piano accordion.

No casualties were reported and all enjoyed a wonderful time. It is a confidential tip to the reporter that another outing was planned by the Kewanee council near Kewanee.

Reporter.

DETROIT, MICH.

Knights of Lithuania Council 102.

During the week-end, June 28-29, four of our prominent members were united in marriage during nuptial Masses.

Andruškevičius-Aukštakalnis

The marriage of Mr. Joseph Andruškevičius, formerly of Springfield, Illinois and Helen Aukštakalnis, of Detroit, was solemnized Saturday, June 28, during Mass.

The maid-of-honor was Miss Anna Kaupas and the best man was Mr. Kazimir Andruškevičius, the groom's brother.

A quiet reception followed the ceremony at the home of the bride's parents.

Soroka-Kairis

Miss Mary Kairis, of Detroit, and Mr. John Soroka, formerly of Pittsburgh, Pa., were united in marriage, June 29th, at St. Anthony's Church. Miss Alice Soroka, the groom's sister, attended Miss Kairis as maid-of-honor and Mr. Ronald Parsells was the best man.

Following the ceremony, a reception and dance were held at the home of the bride's parents.

Both ceremonies were performed by the Rev. Fr. Ig. Boreišis.

The church was properly decorated to fit both occasions. Palms were placed along the center aisle and, also, ribbons were stretched from the altar to the balcony to signify the marriage of choir members.

Now, all the members of Chapter 102 wish both couples a very happy married life and may there be no hard knocks, if any at all.

Another doing of great interest was the annual K. of L. outing which was held July 4th, at a farm just beyond Mt. Clemens, Michigan. Some of the things seen and done at the outing were amusing.

Some people say that girls will be girls this summer with their long curls and long skirts, but you wouldn't think so if you saw Anna K., Katy C., Margaret R., and Eleanor A. at the outing.

Poor dears, Marie A. and Anna G., doing all the dirty work all the time, and you can't say they didn't work hard, because you were able to tell they did by the swell feed we had.

I wonder why everybody picked on our Dear Charley Samsonas during the game? I think he had exercise enough to last him a long time.

I wonder how many fish Aleck W. caught as he was fishing further down the creek, river, lake or what have you?

If you don't think we have some marvellous singers in our club, ask somebody on the bus who heard Misses Helen S. and Anna L. I am almost inclined to think they have had their voices cultivated (on some farm).

I wonder if Anna S. always yells Mamma when she is away from her mother? She certainly was crying for her at the outing.

One of our members had a little bit of tough luck by falling off of a tree. He was hurt bad, and that certainly is good to hear.

How did Barney K. lose the back of his shirt is what stumps me. Hereafter, the girls should treat him more gently.

Let us hope that all of Prof.'s pictures of the outing come out good, especially the one that I'm on,

Sincerely yours,

Oscarlette.

SO. BOSTON, MASS.

Guzutis važiuoja atostogų.

Vieną gražų pavasario vakarą, pavargęs, nušilęs, nes visą vakarą medžiojo kai ką, pargrįsta Gužutis namo ir atranda tik ką atėjusį organą "Vytį." Pasiilgęs laikraščio, atsistoja ant vienos kojos, ištiesia kaklą, išsižioja nuo ausies ligi ausies ir pradeda skaityti. Beskaitydamas užtinka kasžin ką nepaprastą. Skaito toliau ir stebisi kuo ta Pelėda taip nudžiugo. Tiktai priėjęs prie pabaigos viską supranta.

Ir gailu pasidaro jam praeties, linksmųjų laikų, kada visi draugai kartu praleisdavo, ir nuliūsta, kad taip greitai reikia atsiskirti, bet ką gi bedarysi?

Lengva yra plaukti būriniui laivui su vėju, bet kada tas ativerčia į kitą pusę, tai jau pusėtinai bėdos yra.

Taip pat ir Gužutį toks likimas susto. Būdamas vyras iš stuomens ir iš liemens, turėdamas ilgas kojas ir viską kas tik jam yra reikalinga, sumanė pasisukinėti po apylinkę, pasižiūrinėti kaip žmonės gyvena; o gal ką ir labai įdomaus užtik. Bet čia visgi taip apsigaua, kad ko tiktai paskutinės plunksnos iš pakaušio nerūksta. Mat, Gužutis

bevaikščiodamas, savo raudoną nosį bekaišiodamas, pradeda kai kam užkliūti. Ir pastebi, nabagas, kad čia gali būti nepageidaujamo, o Gužutis nemėgsta savo kailio sušlapti.

Na ir ką gi vargšas turi dabar daryti? Reikia kaip nors išsisukti. Sėdi ir suka savo galvą aplink kaklą, bet ir ta atsisako dirbti. Tik štai atsibeldžia senas draugas ir atradęs Gužutį tokioj padėtyj pradeda teirautis apie dalyką, sako, kas tau yra, gal jau lizdą neturi kur sukti? Pradeda Gužutis pasakoti savo vargus ir taip vienas bepasakodamas, kitas beklausydamas įsikarščiuoja, kad net kaimynai prašo nustoti, nes jie nebegali miegoti. Ant galo, po sveikų pasikalbėjimų, prieina prie išvados, kad geriausia būtų pasitraukti nuo visų reikalų, reiškia, vykti atostogų. Bet, kur čia taip tokia vieta lengvai gauti, kad niekam nekliudyti? Geriausia reikia pasiklausti prityrusių draugų. Kaslink Pelėdos, tai Gužutis turi labai daug užuojautos ir dėkingumo už jos linkėjimus. Taip pat linki Pelėdai dirbti nenuilstamai, neatidėlioti ant kitų, nes dažnai mes pasitikėdami kitais praleidžiam progą, kurios paskui gailimės.

Be to, Pelėda matyt geriau yra pripratus prie gyvenimo aplinkybių, o Gužutis ne. Trūksta jam žaliųjų lankų po kurias mėgsta pabraidžioti, ant vienos kojos pastirinti. Ant galo Gužutis mano, kad dar pilkoji Pelėda taip greitai nepaseno ir galės dirbti toliau be pagelbininkų, kurie galėtų šį tą jai sutrukdyti.

Linki Gužutis laimės visiems kuogeriausiai, o pats sau linki linksmai praleisti atostogas; kaip ilgai tai nežinia.

Gužutis.

HOMESTEAD, PA.

Knights of Lithuania Branch 11.

Those who did not attend the initiation party certainly missed a lot of fun. We all danced to music that was produced by professionals.

The initiation of the new members gave us all a laugh. The lads from Duquesne showed the real happy go lucky spirit. What do you think of the girls? The paddling was enjoyed by all; some even asked for more.

The snake dance was a merry one. The refreshments were delicious with no dishes to wash.

A study of the moon was begun which proved interesting to some.

The party came to a close on account of the appointment that every one had with the blanket show.

Forget-me-not.

ELIZABETH, N. J.

Heigh-ho, Everybody, Heigh-ho! Well, if they're not my old chums that I knew in Elizabeth, boy! wait a minute, one at a time. What! Jennie Kashinkas sailed for Europe? When? May 24, 1930. Well, why didn't you let me know before so I could have seen her off. You don't say! She had a farewell party and she received many useful gifts to keep her from becoming lonesome on her journey, but I don't believe she will, for she has a very pleasing personality, and not a bad looking girl. Gee! I wish I was on deck with Jean in the evening. Boy! do I envy her? (Grrr).

Jean Kashinkas, the treasurer of Council 52, is away in Lithuania for a few months on her vacation. As she finds the city too warm for her, so she decides to travel for a little bit of breeze, and she certainly found it. Jean is having the life of Riley in Lithuania, judging from her letters. Oh, yes, she wrote quite a few, not mentioning the cards, but you see we can't envy Jean, because we do not know what's in store for us. I know we all want to go to Lithuania, but have patience, my children, have patience.

The bus ride to Palisades, given by the K. of L., was a success. Two buses were needed to seat the patrons, and, Sweet Daddy, what a time was enjoyed by all! The K. of L. seem to be a very busy bunch of busy bees, always striving for the best, because they are planning to have a

picnic in the parish hall, sometime in the near future, for you see the parish hall is an ideal place for a picnic, for there is a beautiful lawn, a dance hall, and refreshments, and a good time besides, so why worry a hundred years from now; you'll never know the difference. Tib-Bit.

CHICAGO, ILL.

L. Vyčių Chicagos Apskritys.

L. Vyčių Chicagos Apskritys turi, berods, išrinkęs kelis korespondentus, bet jie matyt yra visai nerangūs. Nematyti mūsų organe "Vytyje" jų aprašymų apie Apskričio darbuotę. Sekantis, svarbus, prieš-seiminis Apskričio susirinkimas įvyks ketvirtadienyj, liepos (July) 31 d., Aušros Vartų parap. svetainėj, ant 23-čio place, tarp Oakley ir Western ave. Svarbu, kad visi seimui įnešimus priduoję šiam susirinkimui. Pasirodykit ir Apskričio korespondentai.

Vytis.

KNYGOS—PAMINKLAI.

Kada numiršta žmogus, tai jo giminės stato jam paminklą ant kapo. Bet tą paminklą mažai kas mato, ir niekas iš to jokios naudos neturi. Todėlei išmintingesni žmonės, vieton akmeninio, ar špizinio paminklo, įkuria popierinį—pagarbai mylimųjų išleidžia naudingas knygas kaipo paminklus. Dabar gi, paskiausiu laiku, Philadelphijoj pasirodė dvi tokios knygos—paminklai—vieną išleido gerbiama p-lė Julė Pranaičių atminimui ir pagarbai savo a.a. brolio kun. Justino Pranaičio, Sibyro ir Turkestano Apaštalo; o kita tapo išleista pagarbai a.a. Elzbietos Milukienės, motinos kun. Antano Miluko. Pirmoji knyga vadinasi: VIEŠNAGĖ ŠEŠTOKUOSE; yra didelė knyga (6x9, 214 puslapių); talpina savyj aprašymą kelionės įspūdžių Lietuvoj 1923-se metuose gerbiamos p-lės Julės Pranaičių. Papuošta yra gražiu paveikslu a.a. kun. Justino Pranaičio. Pelnas iš tos knygos yra skiriamas kun. Pranaičio vardu įkurti stipendiją prie Lietuvos valstybės universiteto. Knygos išvaizda labai graži, taip kaip ir jos turinis; kainuoja, popieris viršeliais, doleris ir pusė, o drūtuose aparatuose—pustrėčio dolerio.

Antroji knyga, tai milžinas—800 puslapių (6x9) ir už savo turinį, tiek verta aukso, kiek pati sveria. Jos vardas yra: SPAUDOS LAISVĖ IR AMERIKOS LIETUVIŲ ORGANIZUOTĖS SUKAKTUVĖS. Kas nori nuodugniai sužinoti apie kautytes už lietuviybę ir pažinti žymesnius veikėjus ir didvyrius naujos Lietuvos, tas turi tą knygą būtinai perskaityti! Ši knyga, šis tiesiog istorinis veikalas yra naudingas kiekvienam; o tiems, kurie mėgsta rašyti, arba prakalbas sakyti, tai jis yra neapkalnuojamas šaltinis žinių. Prie to gi: puikiai šis veikalas sutvarkytas—jei nori ką rasti jame, tai tik reikia žvilgteteri į rodyklę, ir jau žinai ant kurio puslapio pageidaujamas dalykėlis yra. Knygoje be straipsnių yra ir daug mūsų garsių vyrų laiškų faksimilių ir paveikslų. O taip, kaip knyga yra dedikuojama pagarbai a.a. Elzbietos Milukienės, tai pradžioje yra ir jos gražus paveikslas. Ji pragyvenus 75 metus, mirė 1928-se metuose ir antrą vasario tapo palaidota Šeštokų kapinyne, Lietuvoj. Velionė Milukienė po tėvais vadinos Viškačkiūtė ir nors tai buvo kaip ir visos kaimų moterys, be augštesnio išlavavimo, mokslo, tačiau ji buvo susipratus lietuvi-tėvynainė—uoliai platinio tarpe lietuvių mūsų spaudą, kurią jai per šmugelinkus pristatinėjo jos sūnus, gerb. kun. Antanas Milukas. O kada kartą žandarai atvedė pas ją (jau našlę) vieną kunigą, kurį sučiuopė su lietuviškomis knygomis, ir pareikalavo nuo jos vežimo ir arklų, kad jį—tą kunigą nuvežus į kalėjimą, tai ji—a.a. Milukienė žandarus visiškai nužirdė ir, davus kunigui pinigų kelionei, patarė jam kuogreičiausiai sprukti į užrubežį, ką, žinia, kunigas ir padarė.

Gale pažymiu, kad ta knyga kainuoja be apdarų penkis dolerius, o su drūtais aparatais—šešis. Ir ji, taip kaip ir pirmoji: Viešnagė Šeštokuose, yra gaunama šiuo antrašu: "Žvaigždė," 3654 Richmond St., Philadelphia, Pa.

K. V.

SPORTAS

CHICAGO, ILL.

Knights of Lithuania Teams Fight For Lead.

One of the best fights in the K. of L. Chicago District Baseball League was when Cicero bumped Bridgeport out of first place. Then Brighton pushed North Side and Cicero out, to put itself in the lead. Now, at the start of the second round, Gary bumped Cicero, North S. bumped Bridgeport, leaving Bridgeport and Cicero tie for third place, with two lost each; North Side in second place with one lost, while Brighton has none lost yet, with a tough schedule ahead of it. The same as Gary popped up to win over Cicero, some other tail-enders may pop up and then some "dark horses" may take the lead, as the fight is not over yet.

The present league leaders, Brighton K. of L. Council 36, has to meet yet Gary, West Side, North Side, Bridgeport (2), Cicero and So. Chicago. The way things are at the present it only can afford to lose one game out of the seven yet to play.

North Side, with a couple of championships to its credit, in the Baseball League since it was first organized, must yet play Cicero (2), Bridgeport, Providence Brighton, Gary, So. Chicago.

Bridgeport, last year's "champs," still has seven games to go and has a chance to come through.

Cicero, 1928 "champs," also has seven games to go and has a fair chance to come through.

Gary, defeating Cicero, must be considered able to knock some leaders out of their places.

The sudden improvement in the So. Chicago team may mean a victorious finish for it in the first division.

West Side is just crawling along.

Providence is still full of hope and says that it is "not through yet." It boasts of a couple of championships since the league has been organized. **Red Cherry.**

These scheduled games are to be played yet:

July 20th Games:

Bridgeport at Cicero
Providence at North Side
West Side at Brighton
So. Chicago at Gary

July 27th Games:

North Side at Brighton
Gary at Bridgeport
Cicero at West Side
Providence at So. Chicago

August 3rd Games:

Brighton at Bridgeport
Gary at North Side
Cicero at So. Chicago
West Side at Providence

August 10th Games:

Brighton at Cicero
Bridgeport at West Side
So. Chicago at North Side
Providence at Gary

Red Cherry.

LINDEN, N. J.

It's no secret, we won the New York, New Jersey Bowling Championship. My friends, something tells me that Pflugers (whisper the next word) Beer flowed freely the day after, I mean not long after the last game. We have received our cups and every member has autographed them with their finger prints. You know. If every cup was filled with Pflugers beer—. The final results will be told in a later issue. Watch for it. **The Duke.**

VINČA NUGALĖJO ROCKY STONE.

Cleveland, O. Liepos 6 d., Neuros darže, įvyko kumštinės tarp Lietuvos ir Pabaltijos čempiono Juozo Vinčos ir žydo, buvusio Šarkio sparring partnerio Rocky Stone. Referee buvo įžymus lietuvių ristikas Jack Gansonas. Kumščiaivos kuone keturis raundus. Trečiame raunde Vinča uždrožė žydėliui, kad tas net suklupo. Ketvirtame raunde, pasimušus apie porą minučių, Vinča išmušė Stone per virves. Stone tiek susitrenkė ir susizeidė, kad jau daugiau negalėjo stoti prieš Vinčą.

Šiomis dienomis pp. Vinča ir Gansonas vieši Chicagoje. **Vytis.**

CHICAGO, ILL.

Knights of Lithuania Council 36 victorious over Council 114

July 6th the Knights of Lithuania Council 36 scored another victory by defeating Knights of Lithuania Council 114, making it the seventh straight victory for Council 36. The score was 9-2.

Red Cherry.

This and That In Lithuania

First Quarter's Foreign Trade

For the first quarter of the current year, Lithuanian imports totalled in value Lits 71,600,000, and exports Lits 82,000,000, i.e. the trade balance for that period was an active one. Among individual items, the quantity of pigs exported was 62,919, whereas for the corresponding period of last year it was only 17,305; meat exports came to 2,416 tons against 870 tons last year; cows 3,466 (last year 1,352); horses 7,713 (last year 5,588); butter 632 tons (last year 299 tons); eggs 4,900,000 (last year 3,200,000); corn 8,898 tons (last year 493 tons). Thus pigs exports quadrupled, corn exports increased twenty times, and meat exports trebled.

* * *

Progress of Kaunas Waterworks

At the end of May the Kaunas City Board was to receive from England a large consignment of cast-iron pipes, after which the construction of the waterworks system was to proceed at an accelerated pace. During the current year the waterworks supply will be extended to the entire city. The principal part of the piping is already done. The largest pipe will this year be laid along the Vytautas Prospekt. It was originally proposed to begin work there at once, but on account of the agricultural exhibition the work is to be postponed until July. The waterworks station at Pakalniškiai is already approaching completion. Owing to shortage of funds not all the machinery can be installed at once.

* * *

New Lithuanian Excise Law

The Taxation Department has drafted a new Excise Law project, which has already been read a first time in the Cabinet and transmitted to the State Council, which was to begin to consider it on May 1. Heretofore an excise law in Russian has been operative in Lithuania, a state of affairs responsible for a great deal of difficulty in the case of officials unfamiliar with that tongue. The new draft law is very extensive, consisting as it does of 979 articles, but is still shorter than the old Russian law, which comprises 1,284 articles. From the old law have been eliminated many things no longer adapted to Lithuanian conditions, but procedure, with certain alterations appropriate to modern requirements, remains the same as hitherto. The entire excise administration is concentrated in the Taxation Department. This law project is being translated into German and will also be binding on the Klaipėda territory.

Personals

SO. BOSTON, MASS.

So. Boston'e yra didelė lietuvių kolonija, tai čia ir visokių komedijų pasitaiko. Tai aš stengsiuos nors dalį jų aprašyti, bet jeigu aš ką pameluosiu, tai prašau tos dalies neskaityti, bet viską už gerą laikyti.

Žinote, mūsų pirmininkas užsiaugino pilnai vyriškus ūsus. Vieną dieną susitinku su juo; tik žiūriu, jau be ūsų. Klausiu nustebęs, kas pasidarė. Jis man atsako: Nunešiau į skalbyklą ir pamečiau čekį, ir tokiu būdu negaliu atgauti. Bet, man rodos, ar tik nebus svarbesnės priežasties tų ūsų netekimo?

Nežinau kas pasidarė su mūsų Vincuku, nes jis pradėjo dažnai lankyti "kalniuką." O kalniukas vaistai del apsideimo.

Mūsų Stasiukas mokinasi už milkman'ą, nes milkman'as dažnai jį parveža į namus.

Taipgi Alekas jau rengiasi duoti vaikinams pamokas kaip vaikus auginti, nes jis jau gavo profesoriaus laipsnį.

Betgi, mes turime ir nelaimių, pavyzdžiui: Petras nuėjo pas savąją ir pamiršo pareiti namo, ir kuomet atsiminė, tai jau nebuvo laiko, nes šeimininkė prašė užmokėti už nakvybę.

Beje, mūsų Danielius, kad kek, būtų ir apsidevęs, tik dar gerai, kad klebono nerado namie.

George'ius nudažė savo "limoziną" raudonai, nes tik su raudona spalva gali greičiausiai merginas patraukti (mat, merginos, panašiai kaip kalakutai, mėgsta raudoną spalvą).

Jonas P. tapo išrinktas jaunuolių "draugovės" prezidentu, nes jis padarė apžadus. Bet, ar neatsitiks taip, kaip su išdininku atsitiko: sulaužė apžadus ir tiek.

Laimingiausias iš mūsų yra tai Jonas Z., nes jis gavo du pasiūlymu: ar apsivesti, ar eiti į kunigus; o kurį jis pasirinko, aš nežinau.

Turime ir daugiau apie ką rašyti, bet juos paliksim kitam kartui.

CICERO, ILL.

Knights of Lithuania Council 14.

Baseball in Cicero has not decreased in efficiency in the least. Thus far Cicero has won all of its games. Although the scores have not been so impressive, the Cicero spirit is much stronger than last year.

The basic principle of John Kazakevičius' ideas is the improvement of the council. The council is very fortunate in selecting him as 1st vice-president.

In important matters of discussion Miss Aldona Trainis applies some sound and logical reasoning. She is our 2nd vice-president. We are proud of her.

You have noticed that our council has adopted an efficient system in our business matters. This systematic plan is due to none other than John Dainelis, our treasurer.

Joseph Valiulis, our president, has gained a great deal of respect of the members because he conducts the meetings in the right manner.

Michael Ročkis, our eminent custodian of baseball uniforms, will some day be a great orator.

There must be some charming reason why Agnes Dainelis does not come to our meetings.

Helene Petrošius would very much enjoy to sit alone in a corner and concentrate; but the fellows are enthused so much over her stellar baseball playing that it is impossible for her to be alone.

Frank Nikrošius is quite popular with the weaker sex because he can portray the likeness of Darwin's missing link. It's that cave-mannish attitude he assumes that the young ladies like.

Pat Vaitukaitis is our new speed demon. One Sunday he beat out a hit to the pitcher.

Dominic Daujotas is the man to see when you are looking for a reprimand. Mickey Ročkis take notice.

For the past several weeks my efforts and endeavors were spent to get acquainted with a certain young lady whose name nearly all the members mention. From the looks of the situation, this young lady must be astonishingly beautiful, saintfully modest, and unbelievably clever. Who is this mysterious "Gertie"? **Boo Boopa Doop.**

CLEVELAND, OHIO

Mūsų Jonelis ir Izabelė labai sutartinai veda straiakas prieš Vyčius, nors Vyčiai tame visai nėra kalti.

May J., it seems as though you are dated every Tuesday night with your blue-eyed sheik. Remember, there is a choir practice every Tuesday night.

Stella I. surely did become an active member all of a sudden. What's up, Stella?

Well, Eddy, so you have turned out to be a Skirgaila? Remember that Jogailos carbareter burned out. Who will then ride the Jadvygas around the farms? From your looks you are a Lith. patriot, but by your action you are real... well, you know. So you, Jogaila and Skirgaila, it's time to quit the Jadvygas before it's too late.

President Peter L. sure is a sticker, is always next to the blonde. Why, I have seen other fellows offer him fifty cents to vacate his chair. But, no sir-e-e-e, he wouldn't take the offer. Do you recall, Peter, "Oh, I have nothing to do with the female sex?" I'm sure ji graži lietuvaitė, ha, Peter.

Peter C. looks as though he is not satisfied with Peter L. All on account of the blonde. The talk is going around that Peter C. is "buying" a "kanuolė."

* * *

WHY—

Does Victoria drop from all committee work?

Does Agnes never show up?

Does "Polly" love poetry? (must be in love. Who's the He?)

Does "Tėvas" work so hard?

Does Martin A. look for work?

Why is Frank M. so broad-minded?

"Little Girl," why don't you use your own common sense; probably the results would be better. But we must consider from whom it all comes. **Little boy.**

INDIANA HARBOR, IND.

Knights of Lithuania Council 55.

Have you heard that:

One of our well known members Paul P. has set sail upon the sea of matrimony with Stella K. of Bridgeport? They make a fine couple.

Eight of our members have graduated high school this year? They are: Mary Gudluskas, Stella Kuchinskas, John Masidonskas, Anna Mustakis, Anna Raštutis, Tony Rogers, Charles Untulis and Frances Yurgutis.

Members are beginning to discuss the annual K. of L. outing? Where are we going this year?

All our members have received tickets from the "Center," which are to be sold to help build the Press Building? We hope to beat all the other councils. **Specs.**

RACINE, WIS.

Charles Y. says that he has three keen girls on a string, but he lost the string. Such luck, Charles.

Benny G. says he wished Monday came on Tuesday so it wouldn't come after Sunday.

Mary D. says that seven days of hard labor makes one weak.

Sophie's favorite pastime is talking.

Just Me.

CHICAGO, ILL.

K. of L. Roseland Council 8. A low down on a few.

Stagg—known in Roseland as Professional Heart Breaker, but has gone bankrupt, owing to inability to hold his attention to one sweet lassie.

Flo—known as pure and simple. Might be known as Heinz—has fifty-seven varieties in her line.

Alice P.—Belongs to the Secret Service. However, service only for Alice. She's a big girl about the club.

Chippie—Says late dates don't mean much to him any more, just serve as an excuse to get out of the house for a few quiet puffs before retiring.

Greek—once the joy and pride of one sweet mama who claimed at one time he was knee deep in daisies but after going with her quite a while decided the daisies were a crop of milkweeds.

Bill G—campus bad man. Bad at everything he does. Tries hard to get by with the women, but can't. Love-making his specialty. Banquets his dish.

* * *

Did You Know That—

In the days when Adam patrolled the Garden of Eden woman was considered man's rib, now she's his neck, sez Ann Z.

Bingo's theory was: "It's love that makes the world go round, but liquor that makes us realize it."

When there's nothing more to be said, Greek sez it.

Men are just opposite from guns: the smaller the caliber the bigger the bore, sez Adele.

You can't keep a good man good, sez Connie.

Unless your cars are yellow or maroon-colored, Flo thinks you're in mourning.

S. V. and A. M.: Felt Hats may come and Straw Hats may go but the High Hats go on forever.

Benny D.: "Darling, wouldn't you like to sail away on a silver moonbeam—just you and I together—towards those twinkling stars, where all is infinite, even love? We would dwell in eternal bliss far from—"

Dream Girl (latest one???)—Oh, I couldn't, Benny—not tomorrow. I have a date with my hair-dresser at four.

* * *

Dugan—There's one thing I like about my girl.

Stagg—What's that?

Dugan—The guy she goes with.

* * *

"I'm afraid," said the conductor to Kate B's mother, "that you'll have to pay whole fare for your daughter. All children above seven have to pay full fare."

"This is outrageous," replied Kate's mother, "For the last eighteen years I've been paying half fare for Kate and I never received a single complaint."

* * *

Connie—Adele is crazy about her car; she dreams of it night and day.

Kate—Another instance where machinery has replaced man.

* * *

I ain't no pitcher,
I ain't no pitcher's daughter,
But I can make the boys all fan—
With curves like mine I ought'er.
Tillie

O ya.

SPRINGFIELD, ILL.

Will someone convince Della Alainis that she is a good singer, so that she will sing in the choir—always.

Pet Marchiulionis has been flying "hither and thither," but that is because she will be a sweet girl graduate in June.

Margaret Friar drives her dad's car, but not after dark. He knows there would be some recruit chauffeurs.

From the initiation book.

ELIZABETH, N. J.

Knights of Lithuania Council 52.

I wonder why—

Jean Kashinkas felt blue when the ship was leaving?

Al Mack is so happy lately?

Lew Berzanskas doesn't sing any more?

Anthony Mick has been so cool lately?

Lizzie Kashinkas is always raving about Brooklyn? (Doesn't sound so good.)

Mae Cibitis doesn't get another winbdown haircut?

Anne Motches got so sunburned? (Boy! is she dark?)

Uršula Mick seems so happy? (To be in love is simply wonderful.)

Edith Yankinas doesn't smile any more?

Dick G. doesn't follow his boy friend? (To the army.)

* * *

What would happen if—

John Kozolonis didn't smile?

John Kelly was seen with the boys?

Elsie White didn't read so much?

Elsie Zidowitskas wasn't so loud? (You can't hear her.)

Danny Peskus ran around the track a few times?

Antoinette Yecty didn't find fault?

Lillian Savickas didn't join the club?

Sophie Bodga wasn't a blonde?

Bertha Gulbinas didn't pack a wicked right?

Just a warning! In the near future I will be all ears and jot down every move you make, so be careful, for I gave you a fair deal; now give me one. Tid-Bit.

—o—

I Saw In the "Vytis" That—

Albert Diskevichius is the son of Mathew Diskevichius of Lost Creek No. 2. I don't suppose they ever found the first one.

* * *

K. J. B. wants information about the authors of some of these articles that have been appearing under a fancy nomme de plume. That's easy. Any psychopathic doctor could help him out.

* * *

There is a lively argument between a few desperate characters from out Brighton Park way. And if methinks right it's all on account of a girl they call 'Baby-face.' I told you so. Always look for the woman, if you want trouble.

* * *

K. V. forgot to mention Albina's cute boy-friend, how she rates with the weaker sex, what brand of cream she uses, how much she gets from the dentifrice manufacturers for the smile, and what is her opinion of the gents who fought for this country on Naval parity.

* * *

The Boston council in their selection and election of officers deliberately omitted Jack Sharkey's name. Which proves that even the bean town is getting educated.

* * *

Bull-Durm wrote a very exciting yarn about something or other that must have happened at Gary some time back. That bird can shoot a lotta buulloney.

* * *

Out Springfield way they ask what has become of George Wisnoskas lately. Well, if he is the bird that is 'performing' before the 'mike' there will be a lot of mourning in south central Illinois.

* * *

Nothing sensational has appeared from Al Manstavičius' pen yet. Evidently, the big man from the South[?] (with that ancient laugh in his mouth) has a job that calls for a little exertion. Gin.

KNIGHTS OF LITHUANIA

Concert and Convention Ball

sponsored by

KENOSHA COUNCIL 38

Tuesday, August 5th, 1930

CONCERT—7:00 P.M.

DANCE—8:30 P.M.

Admission: Ladies, 50c. Men, 75c.

St. Peter's Hall

5108 — 7th Avenue

KENOSHA, WIS.

DR. S. BIEŽIS

Physician & Surgeon

Office: 2201 WEST 22nd STREET
Cor. S. Leavitt St. Phone Canal 6222

Residence: 6640 So. Maplewood Avenue
Phone Republic 7868—By Appointment
Hours: 1-3, 7-8 P.M., Sun. 10-12 Noon

Telephone Hemlock 0066

Dr. B. J. Rooth

X-RAY

LIETUVIS DENTISTAS

7054 So. Western Avenue

Phone Canal 6222

DR. G. I. BLOZIS

DENTIST

Hours: 9 to 12 a.m. and 1 to 9 p.m.
Sunday by appointment only

2201 W. 22nd & So. Leavitt Sts.
Res. Tel. Hemlock 5949

Phone Boulevard 1401

DR. V. A. SIMKUS

Physician and Surgeon

Hours: 2 to 4 and 7 to 9 p.m.
Sundays 10 to 12 a.m.

3343 SO. HALSTED STREET

Tel. Boulevard 7589

Dr. A. P. Kazlauskis

DENTISTAS

Ofiso valandos 9 ryto iki 8 vakaro.
4712 SO. ASHLAND AVENUE
Residence Phone Hemlock 7691

Res. 6641 South Albany Avenue
Tel. Prospect 1930

DR. M. T. STRIKOL

Gydytojas ir Chirurgas
Office: 2423 West Marquette Road
Hours: 2 to 4 p.m. Tel. Prospect 1930
Office: 4601 South Ashland Avenue
Hours: 6 to 8 p.m. Boulevard 7820

Telephone Republic 0083

DR. V. B. MILAS

LIETUVIS DENTISTAS

2559 W. 63rd Street
Corner Rockwell Street

Phone Armitage 1740

Dr. S. T. Thomas

LIETUVIS DENTISTAS

Hours: 9-12 a.m., 1-5 and 6-8:30 p.m.
North West Tower Bldg., Rm. 309
1608 MILWAUKEE AVENUE
Cor. North Ave. at Damen Ave.

Tel. Lafayette 5820

DR. J. A. PAUKŠTYS

DENTISTAS—X-RAY

4193 Archer Avenue

Office Phone Canal 0257

Residence: 6600 S. ARTESIAN AVE.
Phone Prospect 6659

DR. P. Z. ZALATORIS

PHYSICIAN & SURGEON

1821 S. Halsted St., Chicago

THE ROLLICKER

Selections and Contributions
by Agatonas

Nobody knows that your luck has
turned;
Nobody cares that your bridge has
burned;
Nobody gives a rap when you've quit;
While you're sulking and skulking you
don't count a bit.

We're working, we're busy, we're ea-
ger to try,
Permitting no chance for success to
slip by.
Don't tell us your troubles—we've lots
of our own;
Stop whining and pining and start in
to 'bone'.

We all have reverses, but we don't
proclaim
The fact that our fortunes are spa-
vined and lame.
We keep it a secret and seek to the
end,
We face the world smiling till luck
starts to mend. (Selected)

Men have one advantage over wo-
men—when warm weather comes they
can discard some of their clothing.

"Could you tell me, plizz, mister,
where is the rest room?"
"Escalator, madam."
"Esk you later? I gotta know now."

The wife who will not mend your
socks doesn't give a darn for you.

Women drivers want only half of
the road—but the trouble is, it takes
them so darn long to decide which
half.

Genevieve calls her boy friend pil-
grim; he makes so much progress.

"Will you marry me?"
"I'm afraid not."
"Aw, come on, be a support."

Ancient Troubles
When Noah sailed the waters blue,
He had his troubles, same as me
and you,
For forty days he drove the Ark
Before he found a place to park.

If, every man was true to his country
as he is to his wife,
God help the country.

Fair One (drowning): "Help, help!
Is there no succor?"
Poor Fish: "Yes, I'm coming!"

Personal Efficiency
Wear socks that can be put on from
either end and save time.

TURINYS

NR. 13 (293)

Pusl.

L. Vyčių XVIII-sis Seimas. Programos ir pakvietimas.	283
Pradedant praktiškąjį gyvenimą. Stella Maris.	284
Diplomatija.	284
Eilės: Iš Anakreono. Vertė Vincų Vincas.	284
Paslaptingas akmuo. Dr. von Berlage.	
Sulietuvino A. Raustis.	285
Vyčių XVIII Seimui mintys. Kun. J. Mačiulionis, M.I.C.	287
D-ras Vincas Pietaris. Mokytojas Klemensas Naudžius.	288
Kokia Tamstos Nuomonė? What! No Lithuanian?	
Sir Loin Steak; Atsakymas gerb. p. "A. J. Ž."	
B. A. Šarūnas.	289
Rūtų Darželis: Rūtų darželis. O. Beržanskaitė;	
Lietuvės darželis. A. B.;	
O kaip... Ona Pucetaitė;	
Philadelphiajos lietuvių drausolė Elzė Mostaitė.	
K. V.	290
Amerikos lietuvis. Padauza.	291
Right Reverend Francis Bučys.	292
Vytautas the Great. P. Žadeikis.	293
Kas Jaunimo Veikiama.	294
Knygos—paminklai. K. V.	298
Sportas.	299
This and That In Lithuania.	299
Personals.	300
The Rollicker. Agatonas.	302
Paveikslai: 1. Jo Eks. Vyskupas Pr. Bučys (292), ...	
2. Kastas Žaromskis (297).	

ŽINELĖS.

Chicago, Ill. Liet. Vyčių Chicago Apskričio svarbus, prieš-seiminis susirinkimas įvyks ketvirtadienį, liepos 31, Aušros Vartų parap. svetainėj, West Side, ant 23-čio place, prie Oakley. Šiame susirinkime bus svarstoma įnešimai L. Vyčių XVIII seimui. Kuopos yra prašomos į šį susirinkimą sunešti savo įnešimus seimui.

* * *

Buvęs ilgą laiką L. Vyčių Centro raštininku Vincas Rūkštalis susituokė su p-le Širvinskaite birž. 28 d., Visu Šventų parap. bažnyčioje, Chicago, Ill.

L. Vyčių Centro valdybos prieš-seiminis susirinkimas įvyks liepos 28 d., Centro Raštinėj.

* * *

Chicago, Ill. Įžymus dainininkas Juozas Babravičius susituokė su Kaste Adomaičiute liepos 2 d.

* * *

Buvęs L. Vyčių Chicago Apskričio raštininkas Kazys Bartkus dabar yra Detroit, Mich., miesto policistu.

* * *

Dr. Kazys Pakštas, buvęs "Vyties" redaktorius ir daug metų dirbęs Amerikos lietuvių visuomeniniame darbe, šią vasarą įvykusiame Ateitininkų kongrese Lietuvoje tapo išrinktas vyriausiuoju Ateitininkų vadu.

* * *

Chicago, Ill. Liepos 1 d. Lietuvos Konsulato raštinė Chicagoje tapo perkelta į naują vietą. Naujas Konsulato antrašas yra: Room 1904, 201 North Wells Street, Chicago, Ill., tarp Lake Street ir Wacker Drive.

* * *

Chicago, Ill. Dienraščio "Draugo" piknikas liepos 13, nežiūrint grasinančio ir šaltoko oro, pavyko neblogai. Tarp įvirių suvažiavusių žmonių buvo ir įžymus lietuvis kumštinninkas Juozas Vinča, ristikas Jack Gansonas.

* * *

Buvusi L. Vyčių spaustuovės vedėja p-lė Zosė Navickaitė buvo nuvykus į Niagara Falls, N Y. Taip, ne viena, su—p-le Ona Katauskaite.

* * *

So. Boston, Mass. L. Vyčių 17-tos kuopos išdininkas K. Mereškevičius kuone prigėrė kai keletas išdykėlių apvertė jį su valtele. Mereškevičius nemokėjo plaukti. Suskubo jį gelbėti pp. S. Trakymas, P. ir J. Amšiejai ir S. Navickas. Ši nelaimė pasitaikė Liet. Vyčių Naujos Anglijos Apskričio išvažiavime liepos 4 d., Methuen, Mass.

* * *

Amerikos Lietuvių R. K. Federacijos XX-sis seimas įvyks rugpiūčio 19-20-21 dd., Šv. Trejybės parapijos salėje, Adams st. ir New York ave., Newark, N. J.

* * *

Redakcijoj lankėsi: "Vyties" bendradarbis Bolius Armoška su savo sesute, Astros klubo tvirto nusistatymo nariai: Petras Atkočiūnas, Vincas Petrauskas ir Jonas Kudirka; Jonas Červokas.

\$475 TAKES FURNITURE WORTH \$3000.

4 rooms complete, used only sixty days. 3-pc. genuine rosewood mohair parlor set, latest style button tufted back, beautiful designed 8-pc. walnut dining rm. set, 4-pc. walnut bedroom set with spring and mattress, 5-pc. dinette set, two 9x12 Wilton rugs, lamps, mirror, silverware, small rugs, pictures, end table. All for \$475. Will pay for delivery, also separate. Private residence, 8228 Maryland Ave., 1st Apt., 1 blk. east of Cottage Grove Ave., Phone Stewart 1875, Chicago.

NEW CITY COAL CO.

2101 West 47th Street

Kokybė ir patarnavimas nuo 1895

Tel. Lafayette 0567-5678

Telephones: Lafayette 6179-6174

"The House of Square Dealing"

BAY STATE LUMBER CO.

LUMBER and MILLWORK

2108 to 2128 West 47th Street, Chicago, Illinois

When you think of installing first class plumbing
JOHN KLEKER PLUMBING CO.

1707 West 47th Street Phone Yards 5353

BRANCH OFFICE

5330 Archer Avenue Phone Lafayette 6531
CHICAGO, ILL.

SIMPATIŠKAS, MANDAGUS,
GERESNIS IR PIGESNIS
UŽ KITŲ PATARNAVIMAS

EUDEIKIS

PAGRABŲ VEDĖJAI

Didysis Ofisas:

4605-07 South Hermitage Avenue
Tel. Yards 1741 ir 1742

Skyrius: 4447 South Fairfield Avenue

Skyrius: 1410 South 49th Court, Cicero
Tel. Boulevard 3201

Skyrius: 3201 Auburn Avenue
Tel. Cicero 3794

Padek Savo Pinigus ant 6-to Nuošimčio

Už Pinigus Padėtus ant mūsų Augštų Pirmų Morgičių nuošimtis bus mokamas nuo dienos padėjimo

Jeigu jūs norite perkelti savo pinigus iš kitų bankų į šią banką atneškite savo bankinę knygutę pas mus, o mes jūsų pinigus perkelsime su nuošimčiais. Siųskite pinigus į Lietuvą per šią stiprią banką, nes mūsų kainos žemiausios.

KAPITALAS IR PERVIRŠIS \$400,000.00

SAUGIAUSIA VIETA JŪSŲ PINIGAMS.

METROPOLITAN STATE BANK

Po valdžios ir Clearing House Priežiūra

2201 West 22nd Kampas Leavitt Street

Nepamirškite atsilankyti į mūsų banką ir pamatyti žvejojimo kontestą, kuris randasi vidury aslos.

Brangus prizai visiems naujiems depozitoriams.

CENTRAL ^{Manufacturing} District ^{Bank}

A TRUST COMPANY

1110 West 35th Street

A State Bank •••• A Clearing House Bank

NEPRALEISKIT PROGOS

Prisiartinus 1 d. Liepos (July) yra geras laikas mūsų tautiečiams pasinaudoti proga nupirkti gerų, pirmos kliasos morgičių ir Auksinių Bonų (Gold Bonds), kurie atneša 6% pelno ant įdėtų pinigų, kuriuos šiandien laikote padėtus bankuose ant 3%.

Nepamirškite kad UNIVERSAL STATE BANKA dar nepadarė nei vieno "Foreclosure," t.y. nepardavė nei vieno namo už nemokėjamą nuošimčių. Tai gal bus vienatinė banka Čikagoje, kuri taip atsargiai biznį veda, ir todėl lietuviai turintys pinigus padėtus kituose bankuose turėtų pasinaudoti šia proga tapti mūsų kostumeriais ir atsinešti kitų bankų Taupymo knygutes, iš kurių mes iškolektuosime pinigus su nuošimčiu. Tada galėsite pasidėti tuos pinigus ant geresnio pelno. Laukdami jūsų atsilankymo,

UNIVERSAL STATE BANK

3252 South Halsted Street

CHICAGO, ILLINOIS